

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, PROSINAC 2013. ■ GODIŠTE VII. ■ BROJ 44 ■ ISSN 1846-4076

2

DOGAĐAJNICA

Slavlje završetka Godine
vjere u Požegi

Hodočašće hrvatskih
branitelja, vojske
i policije u Voćin

Skupština biskupa
Slavonske crkvene
pokrajine

Više pozornosti posveti
organiziranom djelovanju
vjernika laika

Posjet Domu za psihički
bolesne odrasle osobe
u Ljeskovici

18

IZ NAŠEG CARITASA

Zajedničkim nastojanjima
možemo učiniti
mnogo dobra

Biskup posjetio obitelj
s tri invalida

20

MOJA VJERA

Katolički odgoj i vjera
puno su mi pomogli
na poslu, posebno u ratu

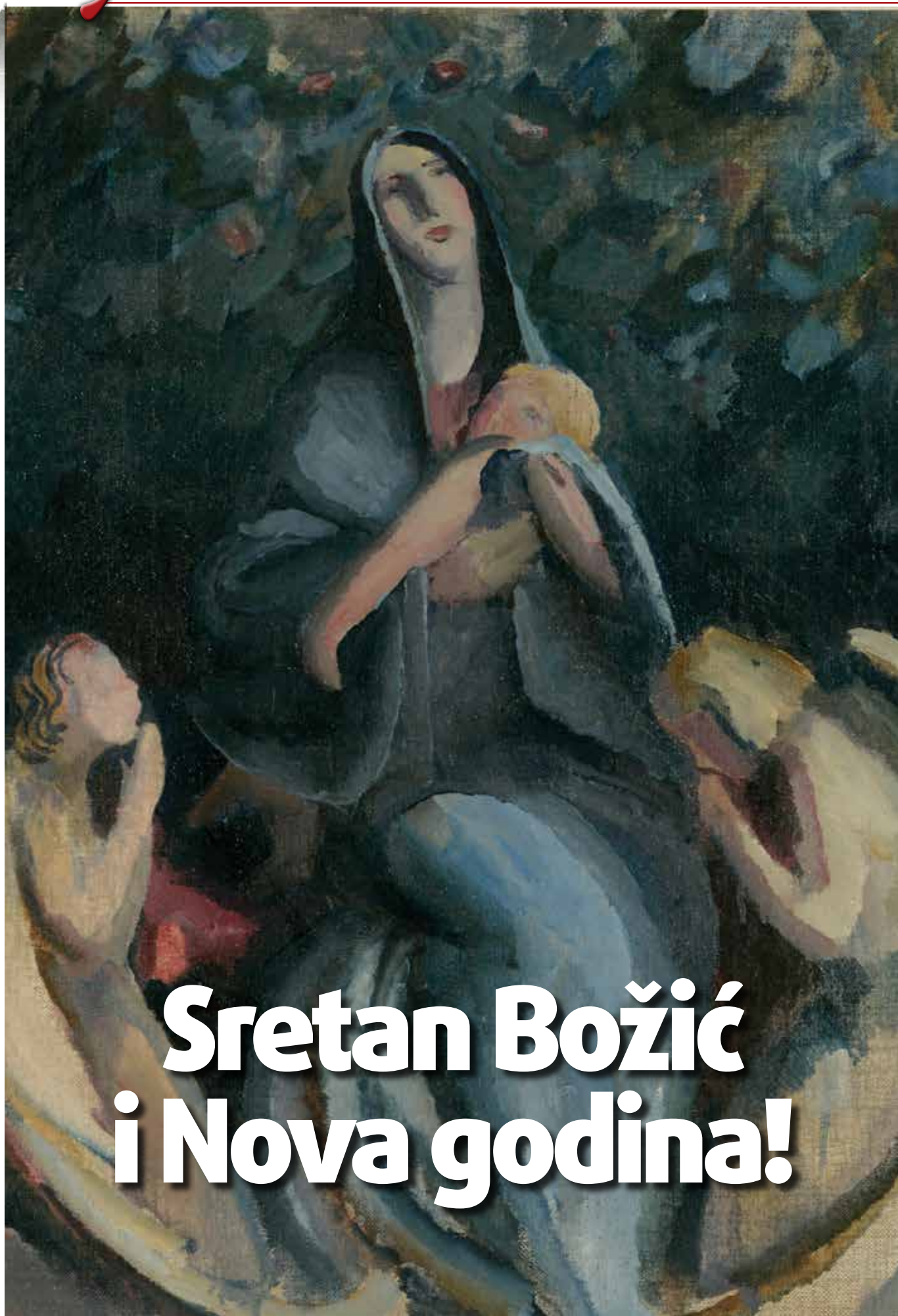
22

GOSPODARSTVO

Odlazak u crkvu
zadovoljstvo je koje
mi pomaže da imam
mir u duši

24

DUHOVNA MISAO

Sretan Božić i Nova godina!

BISKUPOVA BOŽIĆNA PORUKA 2013.

Svjetlo u tami svijetli i

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovii vjeroučitelji,
draga braćo i sestre!*

Čestitam vam svetkovinu Isusova rođenja
s iskrenom željom da i ovoga Božića vaše domove
i srca pohodi nebesko Svjetlo iz Betlehema!

Hrvatsko društvo između svjetla i tame

1 Na više susreta tijekom Došašća imao sam prigode čuti razmišljanja ljudi o sadašnjem našem društvenom stanju. Jedan mi je od sugovornika slikovito rekao kako se u Hrvatskoj svakodnevno gasi sve više svjetla i sve dublje tonemo umrak. Mislio je pritom na to da ljudi dnevno ostaju bez radnoga mjesta, da su poljuljane temeljne vrijednosti života, da se ne štite brak i obitelj nego promiče kultura smrti povezana s niskim natalitetom, da se produbljuju podjele na javnoj sceni, jača ideološko nasilje u medijima i raste sveopće nezadovoljstvo. Pridodao je da mu mrak padne na oči kad na televiziji vidi određene javne dužnosnike, koji u lažnom svjetlu prikazuju druge ljude i događaje kako bi sebi osvijetlili lice.

Nemoć slobode zarobljene tamom

2 Prikazivanje sadašnjega hrvatskog trenutka slikom svjetla i tame zavrjeđuje našu božićnu pozornost. Tama je suprotnost svjetlu, stoga sve ono što doživljavamo

kao manjak života nazivamo tamom, a ono što iskustvom dohvaćamo kao život u njegovim istinskim dimenzijama nazivamo svjetlom. U mraku se ne vidi stvarnost, u mraku nedostaju boje, širina pogleda, manjka cjelovitost, stoji se na mjestu, a ne ide k cilju. Samo onaj tko je iskusio mrak dobro zna što je svjetlo. Tama nije samo fizička pojava, o njoj govorimo na razini uma, morala, duha, a o najgušćoj tami je riječ kad čovjek ne vidi smisao života pa promaši cilj. Svjetlo je upisano u dubinu našega bića, svjetlo je naše naravno stanje. Razumljivo je stoga što se klonimo mraka i što nastojimo zapaliti svjetlo kako bismo što prije izišli iz tame. To bi pravilo trebalo vrijediti i za tamu koja se događa u našim odnosima prema drugim osobama, prema moralnom stanju i životu bez vrijednosti. No, iz iskustva znamo da nije uvijek tako jer je ljudska sloboda ranjena zlom pa pokatkad nema snage ni mogućnosti oduprijeti se mraku. Nema snage ni volje izići iz otuđenoga stanja, ostaje zarobljena, zakonskim i drugim putovima stvara sustave lažne slobode, poniženoga dostojanstva, života ograničena na tjesne mogućnosti. Čovjek opredijeljen za zlo odupire se svjetlu kako se ne bi razotkrila njegova djela tame. U prirodi i u čovjekovu životu na fizičkoj, a napose na duhovnoj razini, trajno je prisutno određeno sukobljavanje svjetla i tame te ostaje pitanje: što će na kraju imati zadnju riječ – život ili smrt, smisao ili besmisao.

Čovjek opredijeljen za zlo odupire se svjetlu kako se ne bi razotkrila njegova djela tame. U prirodi i u čovjekovu životu na fizičkoj, a napose na duhovnoj razini, trajno je prisutno određeno sukobljavanje svjetla i tame te ostaje pitanje: što će na kraju imati zadnju riječ – život ili smrt, smisao ili besmisao.

Isus Krist neugasivo svjetlo svijeta

3 Na svetkovinu Božića Crkva snažno naviješta da u ljudskoj drami svjetla i tame, života i smrti Isus Krist ima presudnu ulogu. Ona svečano proglašava: »Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet« (Iv 1,9). Trajno podsjeća na Isusovu tvrdnju božanske sigurnosti: »Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života« (Iv 8,12). S njegovom smrću »Nasta tama po svoj zemlji« (Mt 27,45; Mk15,33; Lk 23,44), ali ne da bi pobijedila smrt, nego da bi zasjalo svjetlo u tami, pobijedio život. »Svjetlo u tami sja i tama ga ne obuze« (Iv 1,5). U Isusovoj smrti snagom Božje ljubavi odlučeno je pitanje svjetla i tame, života i smrti – pobijedilo je svjetlo, uspostavljen život. Apostol Pavao tumači kako nas u njemu Bog »izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje« (Kol 1,13). Od starine sveto krštenje bilo je nazivano prosvjetljenjem, jer u njemu Isus Krist poput svjetla ulazi u našu prolaznost i smrtni mrak, zahvaća naše biće, preotima nas iz vlasti zla. Kršćanin je postao svjetlost u Gospodinu te sveti Pavao konkretno tumači način na koji se to treba očitovati: »Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti. Kao po danu pristojno hodi-mo, ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništvima i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru, nego zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama« (Rim 13, 12-14).

tama ga ne obuže! (Iv 1,5)

Pobjeda Svjetla u Hrvatskoj

4 Draga braćo i sestre! I ovoga su Božića u Hrvatskoj osvijetljeni mnogi domovi i trgovi, borovi urešeni žaruljama i svijećama. Običaj je to koji je u mnogih izgubio svoje prvotno značenje i sveo se na poljepšavanje okoliša. Štoviše, osvjetljavanje je povezano s komercijalizacijom Božića koja čovjekovo srce ostavlja praznim. Paljenje svjetla oko nas trebalo bi biti znakom onoga što se događa u nama. Mnogi od vas pripremali su se za Božić misama zornicama pa ste bili svjedoci kako noć prelazi u zoru, kako svjetlo dana preotima tamu noći. Prvi prijelaz noći u dan zbio se kad ste u ispovjedaonici pristupili Isusu Kristu, približili mu srce te on svojom milosrdnom ljubavlju i praštanjem u vama ostvario čudesni prijelaz iz mraka ranjenosti zlom u stanje svjetla i duhovne slobode. On je Svjetlo istinsko koje jedino može prodrijeti u naše najdublje životne nemoći i tame, osloboditi nas i podariti smisao.

Dok se na različitim svjetskim razinama gase svjetla, a u našem društvu tonu nade, Isus ostaje hrvatsko trinaeststoljetno neugasivo Svjetlo. S Tertulijanom vam upućujem poziv: »Ne ugasiite jedinu nadu svijeta«, ne odrecite se Isusa Krista i ne dopustite da budete zavedeni lutanjima i zavođenjima trenutno prisutnima u našem društvu. Ne bojte se, nema ni jedne suvremene tame koju on nije kadar rasvijetliti, ni jednoga problema koji on ne može razriješiti svojom milosrdnom ljubavlju, kako nas neumorno podsjeća papa Franjo. Valja mu samo hrabro približiti naše osobne, obiteljske i društvene tmine, oblikovati život u njegovu duhu, zauzimati se za njegovo svjetlo u javnome životu, u državnim zakonima,

odgojno-obrazovnim, gospodarskim i drugim sustavima, promicati njegovo svjetlo u međuljudskim odnosima, u bračnom i obiteljskom zajedništvu, u odgoju djece i mladih. Na svršetku Godine vjere u našoj smo Katedrali sa svećenicima i predstavnicima župa odlučili ustrajati u tom opredjeljenju vjere! Dopustimo da nas ovoga Božića

ispuni Svjetlo bez zalaza, kako bi nam nova godina bila uspješnija.

Sve vas od srca blagoslivlja i za sve moli

+ Antun Lončarić

Vaš biskup Antun

U Požegi, 17. prosinca 2013.

Ne bojte se, nema ni jedne suvremene tame koju on nije kadar rasvijetliti, ni jednoga problema koji on ne može razriješiti svojom milosrdnom ljubavlju, kako nas neumorno podsjeća papa Franjo. Valja mu samo hrabro približiti naše osobne, obiteljske i društvene tmine, oblikovati život u njegovu duhu, zauzimati se za njegovo svjetlo u javnome životu, u državnim zakonima, odgojno-obrazovnim, gospodarskim i drugim sustavima, promicati njegovo svjetlo u međuljudskim odnosima, u bračnom i obiteljskom zajedništvu, u odgoju djece i mladih.

SLAVLJE ZAVRŠETKA GODINE VJERE U POŽEGI

Nemojmo se baviti mrakom u društvu, nego budimo sol i svjetlo svijeta

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: Duško Mirković

U požeškoj Katedrali okupili su se 23. studenoga svećenici Požeške biskupije sa svojim najbližim suradnicima iz župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća na slavlje završetka Godine vjere. Pridružili su im se i članovi dvadeset župnih pjevačkih zborova koji su došli u Požegu na tradicionalni susret povodom blagdana sv. Cecilije te pjevali na svetoj misi.

Bogatstvo vjerničkog srca

Slavlje je predvodio biskup Antun Škvorčević koji je u pozdravu rekao da je po svećenicima i njihovim suradnicima na svojstven način prisutna cijela požeška mjesna Crkva i sve ono što su vjernici tijekom godine vjere nastojali u svojim župama ostvarivati. Zahvalio im je napose za upoznavanje sadržaja Katekizma Katoličke crkve prije svake nedjeljne mise te za molitvu za dar vjere na svršetku svake svete mise. Istaknuo je da ovim slavljem, sjedinjeni s papom u miru Benediktom XVI. koji je otvorio Godinu vjere te s papom Franjom koji će je zaključiti, želimo Bogu zahvaliti za darove koje smo tijekom toga vremena primili. Spomenuo je da će nam u tome pomoći gotovo 500 pjevača iz dvadeset župnih zborova kojima je uputio poseban pozdrav, čestitao blagdan njihove zaštitnice sv. Cecilije te zahvalio za važno služenje koje vrše u liturgijskim slavljinama svojih župa. Potaknuo je nazočne da se pokaju za nemoć grijeha i slabosti kako bi u ovom trenutku moglo progovoriti bogatstvo njihova vjerničkog srca te kako bi uz mogli pravo zahvaljivati, moliti i donositi

odluke o djelovanju u svojim župama po završetku Godine vjere temeljem onoga što su tijekom toga perioda ostvarili. Podsjetio je i na važnost ustavnog referenduma o braku koji će se održati 1. prosinca te pozvao na molitvu za njegov uspjeh kao i za naše obitelji.

Božja mudrost

U kratkoj homiliji biskup je podsjetio na nemoćno i maglovito javno stanje u Hrvatskoj, očitovano napose nedavno u Vukovaru i povodom najavljenog referenduma o braku te je na temelju svetih čitanja istaknuo važnost Isusa Krista kao mudrosti i snage Božje u nama po kojoj prepoznamo

Božju istinu o čovjeku i pronalazimo moć za ostvarivanje života u skladu s krsnim dostojanstvom i za svjedočenje u svijetu. Upozorio je na Isusovu tvrdnju da su njegovi sol i svjetlo svijeta te dodao da je važnije truditi se kako bismo upravo takvi bili u hrvatskom društvu, nego da se bavimo mrakom i osvrćemo na zlo koje nas svakodnevno pokušava onesposobiti za dobro. Rekao je da upravo u tom duhu želimo uputiti Isusu Kristu molitvu na svršetku Godine vjere i povjeriti mu svoje odluke. Najavio je da će nam papa Franjo na slavlju završetka Godine vjere za opću Crkvu predati svoju Apostolsku pobudnicu „Evangelii gaudium - Radost evanđelja“ čije ćemo smjernice nastojati ostvarivati u svojim župama zajedno s biskupijskim odlukama.

Zajedničke točke u Godini vjere

Potom je biskup izrekao uvodnu molitvu: „Gospodine Isuse Kriste! Na svršetku Godine vjere predstavnici svih župa Požeške biskupije sa svojim svećenicima i s biskupom na čelu uzdižu poklik hvale i zahvalnosti Tebi, Bože, živi i pravi, Čovječe istinski i proslavljeni, Svjetlo neugasivo i Istino neprevarljiva, ključu i smislu svega postojećega.“ Đakon Zdravko Tičl podsjetio je na najvažnije zajedničke točke ostvarivane u Požeškoj biskupiji: „Tijekom minule godine vođeni poticajima Petrovih nasljednika Benedikta XVI. i Franje, poslušni pozivima biskupa naše požeške mjesne Crkve i njegovih suradnika svećenika, proučavali smo u župama, iz nedjelje u nedjelju, cjelovit kršćanski nauk po Katekizmu Katoličke crkve, osobno i zajednički u svjetlu vjere provjeravali istinu o čovjeku, o njegovoj veličini i ranjenosti zlom, o njegovu uzdignuću po Tvojoj ljubavi na križu i punini života ostvarenoj u Tvome uskrsnuću. Svakodnev-

no smo Ti u svim župama upućivali molitvu za dar vjere, a na hodočašćima u marijanska svetišta javno ispovjedili cjelovitu vjeru Tvoje Crkve, vjernost krsnomu savezu po kojemu su naši očevi i majke tijekom trinaest stoljeća živjeli dostojanstvo sinova i kćeri Božjih, poštivali ljudski život od njegova naravnoga začeća do prirodne smrti, očitovali veličinu i snagu Tvoje ljubavi u braku između muškarca i žene, zahvalno primali djecu kao Božji dar te usred siromaštva i svakovrsnih drugih nevolja ostali vjerni Bogu i Crkvi, braku i obitelji, živjeli ispunjeni bogatstvom ljubavi i bili pobjednici.“

Odluke na svršetku Godine vjere

Biskup je obrazložio odluke na svršetku Godine vjere i rekao: “Obnovljeni u svijesti vjere o neprolaznim vrijednostima i ohrabreni povijesnim iskustvom našega naroda, odlučujemo danas pred Tobom i uz Tvoju pomoć, Kriste Bože, pobjedniče nad smrću, novom odlučnošću ići putem svjetla te ono što smo spoznali vjerom ostvarivati životom, osobno i u obitelji, u župi i društvu.“ Zatim je petero predstavnika župnih pastoralnih vijeća izreklo odluke, a nazočni su ih prihvaćali poklikom biskupijskoga gesla „Krist danas i uvijek, aleluja“. Predstavnici su rekli: „Odlučujemo da ćemo u svakodnevnoj obiteljskoj molitvi i tijekom

redovitih sudjelovanja na nedjeljnoj svetoj misi, napose kao lektori, pjevači, ministranti ili drugi službenici u suradnji sa svećenicima, crpsti snagu iz Tvojih izvora kako bismo se u župnoj zajednici osposobili ustima naviještati i životom svjedočiti čovjeka po mjeri Tvoje ljubavi, u izgrađivanju zajedništva Crkve i civilizacije ljubavi.

S dubokom suosjećajnošću dijelimo zabrinutost s brojnim obiteljima čiji su članovi ostali bez radnoga mjesta, iskazujemo solidarnost s mladima koji su u potrazi za mjestom u društvu, sa siromašnima, osamljenima, bolesnima i starima. Želimo u župama osnažiti rad caritativne skupine u okviru župnoga pastoralnog vijeća, kako bismo što bolje promicali Isusov pristup čovjeku i djelotvornom ljubavlju olakšali teret onima koji su u nevolji.

Dok se u hrvatskoj javnosti na različite načine pomračuje istina o čovjeku i njegovu smislu, odlučni smo svojoj djeci i mladima u obitelji i župi još zauzetije približiti Tebe, svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakoga čovjeka, uvoditi ih u sustav evanđeoskih vrijednosti i tako ih učvršćivati u slobodi koja očovječuje.

Molitvom i žrtvom djelovat ćemo kao članovi Djela za duhovna zvanja, kako bi nam Bog podario svetih svećenika i redovnika, Tvojih vjerodostojnih svjedoka, služitelja vječnomu dobru čovjeka.“

Budi naša pobjeda

Biskup je zaključio odluke riječima: „Sine Očev odvijeka i Brate naš zauvijek, poveo si čovječanstvo, povijest i svemir prema konačnome dovršenju, prema punini smisla zauvijek. Tebi vjerujemo, u Tebe se uzdamo i po rukama Tvoje presvete Majke predajemo Ti sadašnjost i budućnost svakoga od nas. Povjeravamo Ti naše bračne zajednice i obitelji, djecu i mlade, prezrene i odbačene u društvu, našu Biskupiju i župu. Ostani s nama na našem putu i budi naša pobjeda, sada i uvijek. Amen.“

Predstavnici župnih pastoralnih vijeća pristupali su zatim biskupu i primili svečani tekst navedene odluke koji će sutra, na svetkovinu Krista Kralja, proglasiti u svojim župama. Pri kraju svete pričesti svi su

otpjevali zahvalnicu „Tebe Boga hvalimo“, a katedralna zvona obznanila su svršetak Godine vjere. Nakon popričesne molitve biskup je zahvalio članovima pjevačkih zborova za sve što čine u svojim župama te za sudjelovanje na slavlju završetka Godine vjere kao i na programu koji je povodom blagdana sv. Cecilije slijedio nakon svete mise te je predstavniku svakoga zboru uručio priznanje.

Susret crkvenih pjevačkih zborova

Na susretu crkvenih pjevačkih zborova Požeške biskupije povodom blagdana sv. Cecilije, zaštitnice svetog pjevanja, sudjelovalo je oko 500 članova iz dvadeset župnih zborova. Uz katedralni zbor slavlj su prisustvovali zborovi Župe Presvetog Trojstva iz Daruvara, Župe sv. Nikole Biskupa iz Pleternice, Župe sv. Bartola Apostola iz Dežanovca, zbor Župe sv. Terezije Avilske iz Požege, Župe sv. Franje Asiškog iz Lipika, Župe Duha Svetoga iz Požege, Župe Bezgrješnog začeća BDM iz Nove Gradiške, zbor „Sv. Cecilija“ Župe sv. Roka u Virovitici, zbor Župe sv. Augustina u Velikoj, Župe sv. Jurja u Buku, zbor mladih Župe bl. Ivana Merza iz Slatine, zbor Župe sv. Marije Magdalene u Sopju, zbor „Sv. Cecilija“ iz Župe Marije Kraljice i sv. Jurja u Davoru, zbor Župe Gospe Fatimske u Našicama-Velimirovac, iz Župe sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici, Župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj, Župe sv. Josipa u Slatini te Župe sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu.

Biskup Škvorčević pozdravio je sve pjevače, čestitao im blagdan sv. Cecilije i zahvalio za dragocjeno služenje u liturgijskim slavljinama župa iz kojih dolaze. Pri kraju svete mise uručio je svakom zboru priznanje za sudjelovanje na slavlju završetka godine vjere u požeškoj Katedrali te na programu susreta zborova prilikom blagdana sv. Cecilije.

Nakon euharistijskog slavlja slijedio je pjevački program u kojem se predstavio svaki zbor uz orguljašku pratnju katedralnog orguljaša i zborovođe Ale-na Kopunovića Legetina.

HODOČAŠĆE HVIDRE, HRVATSKE VOJSKE I POLICIJE U VOĆIN

O našoj nedavnoj prošlosti zadnju riječ nema razo

Piše: Goran Lukić • Snimio: Duško Mirković

Povodom 22. obljetnice teških stradanja u Voćinu te razaranja crkve, 13. prosinca održano je 16. biskupijsko hodočašće Gospi Voćinskoj na kojem je po peti puta sudjelovala HVIDRA, hrvatska vojska i policija.

Već od jutarnjih sati pojedine skupine vojnih ratnih invalida, hrvatske vojske i policije pješice su se uputile iz pravca Slatine, Požege i Pakraca prema središtu Voćina. Svi su se hodočasnici u 10 sati okupili na mjestu koje se zove Prebenda gdje je požeški biskup Antun Škvorčević otvorio molitveno-pokorničko slavlje.

Spomen na 47 ubijenih civila

– Na današnji dan prije 22 godine srpski pobunjenici, potpomognuti Jugoslavenskom narodnom armijom i srpskim paravojnim postrojbama, završili su višednevno okrutno ubijanje nedužnih civila u Voćinu i oko-

lici te do temelja razorili crkvu iz 15. stoljeća, svetište Gospe Voćinske. Uz Vukovar i Škabrnju Voćin je sa svojih 47 ljudi, ubijenih većinom na današnji dan 1991. godine, mjesto najvećih hrvatskih stradanja u Domovinskom ratu. Osim toga, u nedalekom Četekovcu, Balincima i Čojlugu ubijeno je više od 20 nedužnih civila, a u logoru Buče također je zatočen i pogubljen određen broj ljudi dok se jedan dio smatra nestalima – istaknuo je biskup koji je potom pozdravio nazočne među kojima je bilo desetak svećenika na čelu s generalnim vikarom Josipom Devčićem i arhiđakonom slavonsko-podravskim Vladom Škrinjarićem. Hodočašću su prisustvovali saborski zastupnik i predsjednik HVIDRE Josip Đakić, saborski zastupnik Tomislav Žagar i Igor Češek, ministar branitelja Predrag Matić, izaslanik ministra obrane i načelnik glavnog stožera pukovnik Milan Ćorak, izaslanik ministra unutarnjih poslova Mirko Kostelac, načelnik PU virovitičko-podravske, general bojnik Marko Lukić, admiral Davor Domazet Lošo te general pukovnik Marinko Krešić.

Dostojanstvo žrtve

Biskup je potom istakao kako svaka žrtva ima pravo na dostojanstvo i da nas pogađa činjenica što počinitelji navedenog zla do danas nisu odgovarali za svoja djela te da tražimo pravdu za sve žrtve; pripadnike bilo kojeg naroda i vjere. – Okupili smo se oko ovog u ratu ranjenoga križa na Prebendi, jednom od mjesta teških voćinskih stradanja, da bismo zajedno s vjernom Isusovom i našom Majkom u molitvu sabrali sve suze i boli, patnje i jauke, nedužnu smrt 47-ero voćinskih civila i drugih ubijenih, da bismo

ih povjerali Isusovoj ljubavi jačoj od smrti i u toj ljubavi prepoznali smisao njihove žrtve, da bismo praštanjem ostvarili nutarnju slobodu te im u čistoći pamćenja iskazali poštovanje i zahvalnost. Neka Gospodin oспособi naše srce da s raspoloženjem kojim je Marija stajala pod križem uzmožemo moliti za žrtve, a za njihove najbliže utjehu. Povjermimo i naše generale te sve druge hrvatske branitelje, vojnike i policajce zagovoru Isusove Majke, napose one koji su u teškim duhovnim, zdravstvenim ili materijalnim poteškoćama – rekao je biskup Škvorčević.

Marija liječi naše rane

Slijedila je pokornička procesija od Prebende do liturgijskog prostora na otvorenom – pokraj svetišta gdje je postavljen memorijal voćinskim žrtvama „U Majčinu naručju“ pred kojim su se zaustavili svi hodočasnici. Biskup je protumačio značenje tog spomenika te između ostalog rekao da je Požeška biskupija obnavljajući crkvu i podižući spomenik voćinskim žrtvama željela posvjedočiti kako o nama i našoj nedavnoj prošlosti nema zadnju riječ razorna mržnja, nego ljubav graditeljica. Spomenuo je da je Marija svojim suosjećajnim srcem i „ovdje u voćinskom svetištu tijekom više stoljeća primala i majčinskom ljubavlju liječila mnoge naše hrvatske rane. Duboko vjerujem da je u svoje naručje primila i nedužne voćinske žrtve, sve poginule u Domovinskom ratu, združila ih s patnjama svoga Sina, povjerala ih pobjedničkoj snazi njegove ljubavi koja je moćna darovati im puninu života i mir u Božjoj vječnosti..“

Pod vodstvom stalnog đakona Zdravka Tidla u kratkom recitalu „Gospodine, pošalji im svjetlo“ spomenuto je svih 47 imena ubijenih voćinskih stradalnika u okviru kojega su djeca postavila oko memorijala jednako toliko upaljenih lampiona, a biskup Škvorčević položio vijenac. Zazvonila su sva zvona vo-

rna mržnja, nego ljubav graditeljica

ćinskog svetišta u počast žrtvama, a nazočni su krenuli su u crkvu gdje su sudjelovali na euharistijskom slavlju u spomen poginulima.

Kako prosuđivati branitelje?

Biskup je u homiliji podsjetio kako se u Hrvatskoj mučimo u nastojanju da dodemo do istinskih dimenzija pojedinih povijesnih događaja i osoba, da to činimo i s hrvatskim braniteljima i njihovim djelom baveći se prvenstveno okolnostima i nekim drugim izvanjskim pitanjima te da se u prosudbi ne uspijevamo složiti. Istaknuo je da nas i danas naviješteni ulomak iz Knjige Sirahove na primjeru Ilije proroka, a Isus u evanđelju po liku Ivana Krstitelja uči kako valja pristupati pojedinim osobama da bismo im razumjeli djelo. Spomenuo je da sveti pisac tumači kako je Ilija ustao kao oganj i djelovao po Božjoj riječi te rekao da se taj „ustati“ odnosi na nutarnje prorokovo stanje vjere kojom se uzdigao do zajedništva s Bogom. Biskup je navedeno primijenio na hrvatske

branitelje te rekao da ih najtočnije prosudujemo kad krenemo od sustava vrijednosti izgrađenog u njihovim srcima i savjestima na temelju našega trinaeststoljetnog iskustva, a u kojem je ljubav prema slobodi i domovini te obrana obitelji za što su bili spremni dati i svoje živote. Istaknuo je da time ne želi reći da u ratnim događanjima nije bilo i zločina, ali da se istina o braniteljima ne može svesti na pojedinačne čine te da zastupa neistinu i nanosi im nepravdu onaj tko ih sudi sa stanovišta vlastitih interesa.

Evandeoske vrijednosti

Pojasnio je to biskup i na liku Ivana Krstitelja koji je bio zauzeti dionik onodobnog društva. Ivan je naviještao društvene promjene putem obraćenja i nutarnjeg čovjekova opredjeljenja za Božje vrijednosti u osobnom, obiteljskom i društvenom životu te je i kralju Herodu hrabro govorio da mu nije dopušteno imati za ženu Herodijadu, bratovu ženu koja se Ivanu osvetila tražeći njegovu glavu, istaknuo je biskup. Dodao je kako su Herod i oni koji su podupirali sustav upitnih moralnih vrijednosti živjeli prazno ne postigavši smisao svoga postojanja dok je Ivan položivši život za vrijednosti dosegao dostojanstvo i smisao. Tumačeći naše sadašnje društveno stanje, biskup je naglasio kako nas voćinske žrtve i položeni životi brojnih branitelja za vrijednost slobode i ljudskog dostojanstva obvezuju da u Hrvatskoj na svim razinama promislimo o vrijednostima na kojima želimo graditi svoju sadašnjost i budućnost te da bismo pri tom trebali imati na umu one vrijednosti koje smo naučili u školi evanđelja i koje su bile temelj našega trinaeststoljetnog bića te da Božje vrijednosti nisu ni konzervativne, ni progresivne, nego istinski humane jer uzdižu čovjeka do najvišeg dostojanstva i zato ih se ne smijemo odreći. Pozvao je hrvatske branitelje i sve druge hodočasnike da budu promicatelji evandeoskog humanizma za koji su se tijekom povijesti naši očevi i

majke opredjeljivali, kojim su se oduševljavali i za koji su umirali te da tu odluku ponesu iz Voćina u svoj život.

Molitva predanja

Nakon popričesne molitve biskup je pred likom Gospe Voćinske predvodio molitvu predanja u kojoj je Isusovoj Majci povjerio žrtvu naših branitelja i hrvatsku slobodu te zamolio da voditelji javnih poslova osluškuju vrijednosti Boga i čovjeka te da se za njih zauzimaju u svom poslanju. Zahvalio je svim sudionicima hodočašća, osobito organizatorima na čelu s predsjednikom HVIDRE Županije virovitičko-podravске Nenadom Križićem kojemu je uručio plaketu svetišta Gospe Voćinske. Svečanost u crkvi završila je državnom himnom, a program je nastavljen polaganjem vijenaca i svijeća kod spomenika žrtvama u središtu Voćina te druženjem u Hrvatskom domu.

SKUPŠTINA BISKUPA SLAVONSKE CRKVE NE POKRAJINE

Zadaća je istinske demokracije zauzimati se za opće dobro svih građana

Piše: Goran Lukić • Snimio: Duško Mirković

U Biskupskom domu u Požegi održana je 19. studenoga XVII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine pod predsjedanjem nadbiskupa i metropolita Đure Hranića.

Biskup domaćin Antun Škvorčević na početku rada Skupštine u prisutnosti novinara pozdravio je metropolita Hranića, nadbiskupa đakovačko-osječkoga u miru Marina Srakića, srijemskoga biskupa Đuru Gašparovića i njihove kancelare Dragu Tuku i Marka Loša.

Zahvala za žrtvu slobode

– Jučer smo zajedno s brojnim iskrenim rodoljubima iskazali poštovanje i zahvalnost svima onima koji su podnijeli veliku žrtvu za Vukovar i za hrvatsku slobodu. Tu žrtvu i hrvatsku slobodu najbolje poštujemo kada je povezujemo s Bogom jer je u konačnici on taj koji daruje čovjeku sposobnost da može shvatiti što su to životne vrijednosti te da može doći do uvjerenja da se za njih isplati i život dati. U tom je snaga žrtve naših branitelja; to je zapravo snaga i naše slobode. S druge strane, bili smo i dionici podjela koje su se jučer očitovale u Vukovaru i koje na razmišljanje trebaju potaći sve nas – i Crkvu, i Sabor, i Vladu kao i sve slojeve javnih djelatnika – rekao je biskup Škvorčević.

Promicati dijalog

Potom se upitao što se to u Hrvatskoj s nama događa. Naveo je da vjeruje da se jučer u Vukovaru očitovalo kako demokracija ipak nije samo, grubo rečeno, proizvodnja zakona i nastojanje oko njihove primjene. Ono što se dogodilo na ovim prostorima u Domovinskom ratu još uvijek je živo u teškim duhovnim ranama, tragovima koje nose pojedini ljudi, napose branitelji, a koji su vrijedni razumijevanja i poštovanja. Demokracija koja to ne prepoznaje i ne

cijeni može postati suprotnost samoj sebi. Istina je da smo još uvijek na početku demokratskog sustava pa se može razumjeti da se u njemu još dobro ne snalazimo, ali je i pitanje trudimo li se dovoljno promicati dijalog u Hrvatskoj, nastojimo li razumjeti i uvažavati druge i drugačije s poštovanjem. Svjedoci smo da se nerijetko u ime pripadnosti nekoj skupini ili u zastupanju vlastitih stavova pribjegava isključivosti, ponižavanju, ignoriranju drugačijih, očitovanju nesprenosti na dijalog i na razumijevanje drugoga. Upravo promicanje dijaloga i razumijevanja ljudi i situacija, zauzimanje za opće dobro svih skupina i pojedinaca, zadaća je istinske demokracije, napose onih koji su na vlasti i to je put kojim se ostvaruje kohezija određenog društva te sprječavaju raslojavanja i podjele – istaknuo je biskup.

Vrijednost braka

Biskup se osvrnuo i na nadolazeći referendum u svezi kojega se u našoj javnosti također očituju stavovi koji zabrinjavaju. Ne promiče se ozbiljan razgovor o vrijednosti braka i obitelji, o pitanjima koja zaista kroje našu sadašnjost, a još više budućnost, nego se u javnim medijima, na političkim i nekim drugima razinama uglavnom sve svodi na to da se nositelji inicijative obezvrijedi i ponizi. – Brak i obitelj temeljne su opće društvene vrijednosti koje zaslužuju biti ugrađene i u Hrvatski ustav i koje ne stavljaju u pitanje ničija prava. Treba se Bogu moliti za dobro Hrvatske, za njegovu svjetlo u pameti i savjesti njezinih građana, a napose nositelja javne vlasti. U svjetlu i

raspoloženju evanđeoskog optimizma danas ćemo razmišljati o tim pitanjima – istaknuo je biskup.

Nadbiskup Hranić pozdravio je sve okupljene te naglasio da smo suočeni s izazovima demokracije, ali da ipak s optimizmom možemo reći kako će naše društvo još dozrijevati. – Demokracija se uči i često puta možete promijeniti sustav, no ako ne promijenite naš mentalitet, ako se ne dogodi obraćenje, onda nećemo ići naprijed. To je uvijek jedan put, jedan proces – rekao je nadbiskup. Predstavio je potom dnevni red na kojem je među ostalim bio nastavak usklađivanja partikularnih propisa. Spomenuo je da se nastavlja s usklađivanjem propisa koji se odnose na bolesne i umirovljene svećenike nakon čega će na redu biti pitanja permanentnog obrazovanja svećenika koje uključuje duhovnu, teološku, pastoralnu te katehetsku dimenziju njihova života. Nadbiskup je obznanio da je proteklih dana Apostolska signatura u Rimu dostavila dopuštenje za osnivanje Međubiskupijskog suda prvoga stupnja na području Đakovačko-osječke crkvene pokrajine što je još jedna ustanova koja daje čvrstinu našoj mladoj Metropoliji.

Osnovan Međubiskupijski sud prvog stupnja u Đakovu

U Nadbiskupskom domu u Đakovu 10. prosinca održana je XVIII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine pod predsjedanjem nadbiskupa i metropolita Đure Hranića. Središnja točka ove Skupštine bila je potpisivanje Dekreta o osnivanju Međubiskupijskog suda prvog stupnja u Đakovu. Nakon čina potpisivanja Dekreta, profesor Škalabrin upoznao je novinare s razlozima utemeljenja takvog suda u Đakovu, s sadašnjim djelovanjem Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Zagrebu te s potrebom i mogućnostima bržeg rješavanja ženidbenih parnica na području Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Biskupi su se potom dogovorili o djelatnicima Suda i načinima njegova rada koji bi trebao početi 1. ožujka 2014. godine.

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA

Pastoralno djelovati u snazi Božje riječi

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Ivan Popić

U Biskupskom domu u Požegi 26. studenoga održana je konstituirajuća sjednica četvrtog saziva Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije pod predsjedanjem biskupa dr. Antuna Škvorčevića. On je zahvalio članovima prethodnog saziva Vijeća te pozdravio nove vijećnike. Osvrnuo se na ulomak pročitane biblijskog teksta iz Prve poslanice Korinćanima i naglasio kako se Božja Riječ već dvije tisuće godina naviješta i dok se nje držimo i na njoj gradimo, ne trebamo se ničega bojati jer tada stojimo na čvrstom tlu. Rekao je da je u njezinoj čvrstini i snaga našeg pastoralnog djelovanja u trenutačnoj društvenoj situaciji popraćenoj brojnim izazovima, ovih dana napose vezanim uz Vukovar i referendum o braku kao zajednici muškarca i žene. Dodao je da se u našoj javnosti od najviših političkih razina do medija očituje manjak spremnosti na demokratski otvorenu i što svestranije argumentiranu raspravu o temeljnim vrijednostima na kojima se želi izgrađivati naše društvo, a među kojima su brak i obitelj.

Poslanje vjernika laika

Razgovor o trenutačnom stanju u hrvatskom društvu potaknuo je vijećnike da Predsjedniku hrvatskog Sabora i Vlade upute apel u navedenom smislu. Biskup je potaknuo vijećnike na molitvu za referendum kako bi on bio vrijednosno izjašnjava-nje, a ne borba za političke interese ili oko ljudskih prava. Istaknuo je kako na ovom zasjedanju nastavljamo promišljati o pastoralnom djelovanju u Biskupiji po modelu utemeljenom na vršenju poslanja vjernika laika u svakoj župi, predvođenom trima radnim skupinama župnih pastoralnih vijeća. Spomenuo je da su na tom tragu donešene i odluke na svršetku godine vjere, a da će nam u svemu biti putokaz Apostolska pobudnica pape Franje „Evangelii Gaudium“.

Potom su predstavljani članovi Vijeća. Za tajnika je izabran Ivica Žuljević, a u skupinu župnika izabrani su Matija Juraković, Ivan Nikolić, Antun Prpić, Marijan Đukić i Slavko Patrlje. Biskup se osvrnuo na pojedine pastoralne projekte tijekom godine vjere i spomena 250. obljetnice posvete Katedrale. Spomenuo je kako sve župe još nisu izradile svoj imovnik te da još nije završeno prikupljanje predmeta sakralne baštine za Dijecezanski muzej. Dotaknuo se i dogradnje Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije za Katoličku osnovnu školu i Katoličku gimnaziju u Požegi koju financijski pomaže Renovabis iz Njemačke.

Model edukacije

Biskup je podsjetio vijećnike na funkcioniranje biskupijskih pastoralnih tijela. Ista-

knuo je da najprije treba razmotriti pitanje svećenika i njihove trajne formacije. Naglasio je kako je Požeška biskupija započela s pastoralnim modelom u kojem je dana velika uloga župnim pastoralnim vijećima s njihove tri radne skupine - navjestiteljsko-katehetske, liturgijsko-molitvene i karitativne te kako u tom smislu treba i dalje postupno i strpljivo raditi pomažući vjernicima laicima u educiranju za izvršavanje svoga poslanja. Spomenuo je kako se taj model podudara sa smjernicama pape Franje da treba misionarski izaći iz naših zatvorenih krugova na rubove društva prema onima koji su osamljeni, stari, bolesni, siromašni, ali da treba imati u vidu i svjedočenje vjere na drugim razinama društva, a trenutačno s obzirom na brak i obitelj prigodom referenduma. Razgovaralo se i o nekim pitanjima suradnje vjeroučitelja sa svećenicima u župama njihova djelovanja te je naglašena potreba uzajamne veće otvorenosti i spremnosti na zajednički rad. Dotaknut je i problem vjeroučitelja koji ne mogu naći radno mjesto te potreba da se na ovaj problem upozore mladi koji se odlučuju upisati na katehetski studij. Nakon rasprave zaključeno je da posebnu pozornost treba posvetiti djelovanju povjerenstva za obitelj, mlade i duhovna zvanja te su vijećnici pisanim putem predložili kandidate za voditelje ovih tijela.

Kateheze o bl. papi Ivanu Pavlu II.

Biskup je istaknuo kako zajedničke pastoralne programe u tekućoj pastoralnoj godini treba ispuniti onim sadržajima koji su naznačeni i po kojima je već započeo rad u

svakoj župi. Također, u pripravi za proglašenje svetim utemeljitelja Požeške biskupije bl. Ivana Pavla II. tijekom korizme iduće godine odvijat će se u svim župama kateheze na temelju njegove učiteljske baštine, usklađene s duhom korizmenog vremena. Jednako tako tradicionalno natjecanje djece osnovnih škola prigodom hodočašća u Voćin organizirat će se na temu bl. Ivana Pavla II. Sastavnim dijelom tih nastojanja bit će i biskupijsko hodočašće u Rim na slavlje blaženikove kanonizacije. Zajedničko slavlje zahvalnosti za proglašenje svetim utemeljitelja Požeške biskupije održat će se idućega ljeta na hodočašću u Voćinu pred Gospinim likom koji je blaženi Papa okrunio.

Ravnatelj Ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika Robert Mokri te biskupijski ekonom Dražen Akmačić prikazali su stanje fonda solidarnosti. Biskupijsko ekonomsko vijeće odredit će postotak koji svaka župna blagajna treba doprinijeti u fond solidarnosti. Među ostalim spomenuta je i važnost valjane oporuke koja doprinosi svećenikovu dostojanstvu u smrti te je istaknuto kako u ostavštini treba naznačiti i iznos koji svećenik ostavlja za potrebe odgoja budućih svećenika i Svećeničkog doma. Biskup je spomenuo da je upravo na današnji dan 2008. preminuo msgr. Ignacije Fostač kojeg se spominjemo sa zahvalnošću i zbog oporučne ostavštine određenog novčanog iznosa za potrebe mladih koji je sastavni dio glavnice Zaklade za pomoć siromašnim učenicima i studentima, a iz koje se dodjeljuju godišnje stipendije.

BISKUP I SVEĆENICI O REFERENDUMU

S najviših razina javne vlasti promicala se nezdrava polarizacija društva

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: D. Mirković

Na skupu trajne formacije mladih svećenika u Požezi 2. prosinca razgovaralo se i o ustavnom referendumu glede braka kao životne zajednice žene i muškarca održanom prethodnoga dana. Biskup Antun Škvorčević među ostalim je izrazio mišljenje kako je propuštena velika prigoda da se u pripravi za referendum u hrvatskom društvu otvori i provede temeljita i svestrano argumentirana demokratska rasprava o vrijednostima na kojima se ono temelji; o mjestu i društvenoj ulozi braka i obitelji između muškarca i žene; o

ljudskim pravima u odnosu na druge vrijednosti, napose moralne te da se promakne dijalog poštovanja prema različitim mišljenjima, prvenstveno prema osobama i skupinama koje ga zastupaju. Rekao je da je zabrinjavajuće što se s najviših razina javne vlasti i medija referendumu pristupilo stranački, što su se promicala frontovska opredjeljenja sve do iskazivanja prijezira prema drugačijim stavovima kao i vrijeđanja, što se očitovale nespremnost ili nesposobnost za dijalog, promicala nezdrava polarizacija društva te što se velik postotak dobivenih

referendumskih glasova za ustavnu definiciju braka kao zajedništva muškarca i žene prikazuje kao pobjeda jedne stranke, a ne vrijednosti. Osvrnuo se i na sudjelovanje intelektualaca u raspravama te intelektualnog digniteta u spomenutim zbivanjima. Spomenuo je da će navedena definicija braka ući u hrvatski Ustav, ali da ostaje ozračje podijeljenosti stvoreno oko toga pitanja te da bi se svi odgovorni javni djelatnici u Hrvatskoj, poučeni iskustvom u pripravi za referendum, trebali mudro zauzimati za iskren vrijednosni dijalog u našem društvu jer će u suprotnom i ta definicija braka frontovskim putem biti ubrzo izbačena iz Ustava. Istaknuo je kako je u tom smislu Prezbitersko vijeće Požeške biskupije 26. studenoga uputilo apel visokim javnim dužnosnicima - predsjedniku Sabora te predsjedniku Vlade, u iskrenoj želji da pridonesu demokratskom ozračju i pomognu vrijednosnom promišljanju o hrvatskoj sadašnjosti i budućnosti, ali na njega, nažalost, nije bilo odgovora.

Mladi svećenici u raspravi su prikazali događanja u župama tijekom pripreve za referendum te potvrdili važnost dijaloškog pristupa i poštovanja sugovornika i u slučaju kad se ne slažu u argumentima.

Biskup primio austrijsku veleposlanicu

Biskup Antun Škvorčević primio je 10. prosinca u Biskupskom domu u Požezi gospođu Andreu Ikić-Böhm, veleposlanicu Republike Austrije u Republici Hrvatskoj. Biskup je Njezinoj Ekscelenciji predstavio povijest Požege i okolice, a napose njezinu povezanost s habsburškom kućom čiji su tragovi vidljivi i po sadašnjoj katedrali sv. Terezije Avilske koju je gradila carica Marija Terezija i obdarila je liturgijskim ruhom i posuđem. Prikazao je utemeljenje Požeške biskupije te njezino pastoralno djelovanje na prostoru središnje Hrvatske odnosno u zapadnoj i srednjoj Slavoniji. Osvrnuo se i na trenutačno društveno stanje u Hrvatskoj i izazove s kojima se Crkva susreće.

Veleposlanica se posebno zanimala za kulturna, odgojno-obrazovna i ostala nastojanja Požeške biskupije te se razgovaralo o mogućnostima suradnje na tim područjima. (I.I.)

Biskup i požeški gradonačelnik razgovarali o međusobnoj suradnji

U biskupskom domu 19. studenoga biskup Antun Škvorčević primio je požeškog gradonačelnika Vedrana Neferovića u pratnji dr. Borislava Miličevića. Uz biskupa na susretu je sudjelovao i generalni vikar Požeške biskupije Josip Devčić. Gradonačelnik je biskupa upoznao s određenim projektima kojima se bavi gradska uprava, a među kojima je i završetak uređenja Glazbene škole u nekadašnjoj zgradi Vatrogasnog doma. Spomenuo je i projekte koje Grad želi ostvariti sredstvima iz fondova Europske unije, između ostalog i uređenje trga ispred požeške Katedrale. Razgovarali su o različitim pitanjima međusobne suradnje, napose na kulturnom području na kojem postoje velike mogućnosti. Posvetili su pozornost socijalnim problemima i skrbi koju potrebnima pruža Biskupija putem Caritasa te Grad putem svojih službi. U tom smislu razgovarali su i o predbožničnim programima. Osvrnuli su se na posljedice stradanja grada tijekom II. svjetskog rata i neposredno nakon njega te ukazali na potrebu da se ova problematika još temeljitije istraži, a žrtvama iskaže poštovanje dostojnim obilježavanjem. (I.B.)

PROSLAVA SV. NIKOLE I BLAGOSLOV DJEČJEG VRTIĆA U PLETERNICI

Božji interes za čovjeka je ispred bilo kakve politike

Piše: Goran Lukić • Snimio: D. Mirković

Na svetkovinu sv. Nikole, zaštitnika župe i grada Pleternice, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi zajedno sa svećenicima Pleterničkog dekanata.

Na slavlju su među ostalima sudjelovali saborski zastupnici Franjo Lucić iz Pleternice i Branko Kutija iz Benkovca, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, pleternička gradonačelnica Antonija Jozić, požeški gradonačelnik Vedran Nefrović, pakrački gradonačelnik Davor Huška te, kao posebni uzvanik, general Mladen Markač koji je ovom prilikom postao počasni građanin Pleternice. Biskup je rekao da je zajedno s Pleterničanima došao slaviti i hvaliti Boga što nam je darovao duhovno snažnoga sv. Nikolu koji je stoljećima nadahnjivao ljude ovoga grada. Čestitao je svetkovinu svetog zaštitnika te Dan grada.

Gdje tražiti savjet?

Potaknut Isusovom tvrdnjom „Žetva je velika, a radnika malo“, biskup je u homiliji istaknuo da u Hrvatskoj danas ima mnogo radnika, ali bez radnog mjesta za koje treba moliti i djelovati. Zapitao se o kakvim to radnicima Isus govori i kakav je radnik bio sv. Nikola. Rekao je da odgovor daju blagdanska

sveta čitanja - nakon smrti kralja Uzije, prorok Izaija ne traži savjet za budućnost zemlje i naroda kod političara, gospodarstvenika i učenih ljudi, nego u hramu od Boga.

Biskup je istaknuo kako su i u današnjem društvu važni pojedinci i skupine koji ne dopuštaju svoj život svesti na male političke, gospodarske ili druge ljudske interesne odnose u kojima je čovjek često ponižen te koji svojom vjerom stavljaju sebe i ono što rade u odnos s Bogom po kojem su uzdignuti u zajedništvo njegova života. Božji interes za čovjeka ispred je bilo kakve politike; njegov naum o čovjeku veći je od svih ljudskih pothvata te je suradnja na njegovu ostvarenju prvi i najvažniji posao, istakao je biskup. Dodao je da se Isus objavljuje u današnjem evanđelju kao najveći djelatnik u ostvarenju Božjeg nauma o čovjeku kojeg naziva Kraljevstvo nebesko te šalje sedamdeset i dvojicu da mu budu navjestitelji i svjedoci. Sa svom jasnoćom im tumači da ih šalje kao ovce među vukove, ali da se ne boje te da ništa ne nose sa sobom kako se

ne bi povjerovalo da im je snaga u onom što znaju i posjeduju. Uvjerava ih da je njihova jedina snaga oslonjenost na njega, Isusa Krista kome su sebe povjerali. Bili su nošeni moći njegova Duha, dali svoje živote za njega i na taj način postali dionici Božje pobjede, zaključio je biskup.

Snažan naraštaj

Potom je istaknuo da se sv. Nikola svrstao upravo među takve Isusove radnike. Živio je povezan s

Bogom, sam nastojao ostvarivati i svjedočiti njegov sustav vrijednosti - istinu o čovjeku, o sadašnjosti i vječnosti te je po njemu Bog bio prisutan na ovoj zemlji i pobjeđivao. Biskup je naglasio da je mnoštvo takvih radnika postojalo i u Hrvatskoj tijekom naše trinaeststoljetne povijesti. Oni su, poput sv. Nikole Tavelića te drugih svetaca i blaženika pa do bl. Alojzija Stepinca i ostalih mučenika komunističkog doba, svjedočili vjernost Božjem naumu o čovjeku.

Nakon svete mise svi nazočni uputili su se prema novoj zgradi dječjeg vrtića i sudjelovali na slavlju njezina blagoslova. Biskup je izrazio radost što je grad Pleternica u gospodarski teškim vremenima uz pomoć pojedinaca i državnih ustanova uspio izgraditi dom za svoje najmlađe građane te je zahvalio svima koji su pomogli njegovom ostvarenju i čestitao im na tom uspjehu. Rekao je da su podigli zidove i lijepo uredili zgradu, ali da je najvažnije što će se u ovom zdanju unositi u dječja srca jer o tom ovisi naša budućnost. Istaknuo je da molitvom zazivamo Božji blagoslov na djecu, njihove roditelje i djelatnike vrtića kako bi maleni rasli u Božjoj istini o čovjeku, susreli se s evanđeoskim sustavom vrijednosti i u njemu pronašli svoje istinsko dostojanstvo i slobodu te postali snažan naraštaj ovoga grada i domovine.

Posjet franjevačkog vizitatora

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 3. prosinca fra Ivana Sesara, člana Hercegovačke franjevačke provincije, vizitatora Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu. U njegovoj pratnji bio je tajnik Provincije fra Miroslav Tandarić. Biskup i vizitator razgovarali su o životu franjevaca u njihovim samostanima i pastoralnom djelovanju u sedam župa Požeške biskupije - u Požegi, Našicama, Virovitici, Cerniku, Đurđenovcu, Špišić Bukovici i Zapolju. Izrazili su i zahvalnost franjevcima za karizmu koju žive u požeškoj mjesnoj Crkvi i obogaćuju je u njezinoj eklezijalnosti kao i za pastoralno poslanje koje vrše u suradnji s dijecezanskim biskupom i svećenicima. Osvrnuli su se na određena pitanja koja zaslužuju zajedničku pozornost i rješavanje te spomenuli pastoralna područja na kojima se očekuje franjevačka prisutnost. Istaknuta je i važnost služenja sestrama klarisama u Požegi na izgradnji njihove franjevačke duhovnosti. (I.I.)

BISKUP NA DANU HRVATA U MAĐARSKOJ

U hrvatsko biće ugrađivan je od 7. stoljeća evanđeoski sustav vrijednosti

Piše i snimio : Goran Lukić

U južnomadžarskom gradu Baji održan je 16. studenoga Dan Hrvata koji je organizirala Hrvatska državna samouprava i Savez Hrvata u Mađarskoj.

Program je započeo svečanom svetom misom u čast prvoga hrvatskog sveca sv. Nikole Tavelića u crkvi sv. Antuna Padovanskog u središtu Baje koju je predvodio biskup Antun Škvorčević, a na kojoj su uz brojne hrvatske vjernike iz svih dijelova Mađarske sudjelovali Joso Ostrogonac, predsjednik Saveza Hrvata u Mađarskoj iz Baje te domaćin manifestacije; Mišo Hepp, predsjednik Hrvatske državne samouprave u istoj zemlji; veleposlanik Republike Hrvatske u Mađarskoj Gordan Grlić Radman; konzulica u Pečuhu Ljiljana Pancirov; predsjednica Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Daria Krstičević; gradonačelnik Baje i drugi.

Narod i Crkva

Biskup je pozdravio sve nazočne te istaknuo kako je velik događaj kad se Hrvati okupe i razgovaraju, otvore jedni drugima svoja srca, posvjedoče toplinu i poštovanje i tako ostvare susret. Dodao je kako je još veći događaj kad se oni zajednički u vjeri otvore Bogu, omogućue da ih on ispuni svojom blizinom, svjetlom i snagom i tako se susretnu s njime. Ustvrdio je kako je upravo to glavni izazov Dana Hrvata u Mađarskoj koji im je od srca i čestitao.

U homiliji biskup se govoreći o Danu Hrvata zapitao tko su Hrvati i kakav im je identitet. Rekao je da je etnogeneza slojevit i složen proces, ali da je on uvijek najdublje povezan s određenim duhovnim sastavnicama koje su mu polazište i konstanta. Istaknuo je kako je dolaskom Hrvata na današnje njihove prostore u VII. stoljeću

po služenju Katoličke Crkve ugrađivan u hrvatsko biće evanđeoski sustav vrijednosti te da je u njegovo pismo, književnost i kulturu kao i u način razmišljanja i življenja utisnut duh kršćanske antropologije i Isusova humanizma bez kojega nije moguće razumjeti hrvatsku povijest i kulturu.

Podsjetio je na činjenicu da trinaest stoljeća na ovim prostorima postoji narod i Crkva koja služi tome identitetu; da su politički, gospodarski i drugi sustavi dolazili i prolazili, a ostali su narod i Crkva. Istaknuo je kako je hrvatski narod na poseban način ostvarivao svoj identitet i oblikovao vlastitu kulturu različitu od drugih europskih naroda te da je svaki narod sa svojom kulturom djelo duha, Božji dar, bogatstvo koje treba poštovati, čuvati i njime se ponositi što treba činiti i hrvatski narod u Mađarskoj, a i drugdje.

Osmislila nas je ljubav

Spomenuo je da je u temeljima trinaeststoljetnih hrvatskih vrijednosti i Isusov paradoksalni stav iz današnjeg evanđelja koji govori da će onaj tko bude tražio život izgubiti ga, a tko ga bude položio za druge, napose za Božje ime, dobiti ga. U dnu toga, nastavio je biskup, jest zapravo ljubav koja je uvijek okrenutost prema drugome i život za druge dok je sebičnost razorna okrenutost prema samome sebi, umiranje u vlastitoj nemoći. Rekao je da je Isus na križu uspostavio Božje „za nas“ usred našeg umiranja i u njega unio Božju pobjedu. Naglasio je kako nitko od nas nije proizvod slijepog slučaja, nego nas je osmislila ljubav i pozvala u život te u Isusovoj ljubavi darovala puninu smisla. Kršćanska je kultura, stoga, kultura života koja izgrađuje civilizaciju ljubavi. Dodao je da su brak muškarca i žene, obitelj i žrtva za druge sastavni dio te civilizacije koja je tijekom trinaest hrvatskih stoljeća bila po-

bjeđujuća snaga po malim jednostavnim ljudima, majkama i očevima, u njihovoj žrtvi ljubavi sjedinjenoj s Isusovom žrtvom na križu. Istaknuo je da se taj kršćanski humanizam žrtve i ljubavi u novijoj našoj povijesti očitovao napose u Domovinskom ratu, u vukovarskoj žrtvi koje se ovih dana spominjemo i koja ne smije postati predmetom trgovine ni za čije sebične probitke. Rekao je kako određeni ideološki pristupi danas u Hrvatskoj i šire nude određene antropološke modele ispražnjene od žrtve i ljubavi, dodjeljuju braku i obitelji uloge skrojene po mjerilima vlastitih ukusa koji nisu izraz istinske slobode, ne služe čovjekovom punom dostojanstvu i ne obećavaju budućnost te stoga nisu prihvatljivi.

Molitva sv. Nikoli Taveliću

Biskup je spomenuo kako je hrvatski trinaeststoljetni sustav evanđeoskih vrijednosti i kršćanske kulture na svoj način oličen i zgusnuto ostvaren u liku prvoga hrvatskog sveca Nikole Tavelića, u njegovoj vjernosti i žrtvi. Pozvao je mađarske Hrvate da u punoj slobodi provjere da li je Isusova istina o čovjeku, njegovoj veličini i dostojanstvu utemeljenom na ljubavi i njihovo opredjeljenje. Zamolio je sv. Nikolu Tavelića da im pomogne pročitati se i učvrstiti.

Na svršetku slavlja biskup je zahvalio svima koji se trude oko sloge među Hrvatima u Mađarskoj kao i nazočnom fra Ivanu Holetiću iz Subotice koji svake posljednje nedjelje u mjesecu slavi sv. misu na hrvatskom jeziku u Baji. Neposredno nakon svete mise svi su nazočni poslušali svjedocanstvo jednog mladića, vukovarske žrtve.

Program je nastavljen u gradskom kazalištu gdje su nastupila hrvatska kulturno-umjetnička društva iz mađarskog dijela Bačke s bogatim programom igara, pjesama i narodnih običaja.

JESENSKI ARHIĐAKONATSKI SUSRETI SVEĆENIKA

Svećenici pred izazovom suvremenih pitanja

Piše i snimio : Goran Lukić

Prvi ovogodišnji jesenski regionalni susret svećenika Požeške biskupije održan je na razini Slavonsko-podravskog arhiđakonata 6. studenoga u dvorani Župe sv. Josipa u Slatini, a idućeg dana na razini Zapadno-slavonskog arhiđakonata u dvorani Župe sv. Luke u Novskoj. Za Posavski arhiđakonatski susret je održan 12. studenoga u dvorani Župe Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli, a idućeg dana u Domu sv. Augustina u Velikoj na razini Katedralnog arhiđakonata.

Evangeosko poslanje

Biskup je protumačio značenje ovojesenskih svećeničkih susreta Požeške biskupije te istaknuo da smo tijekom godine vjere razmišljali o vjeri na različitim razinama te kako je osobito važno da se na završetku te godine prezbitarij požeške mjesne Crkve obnovi u svijesti svećeništva kao stvarnosti vjere pri čemu će pomoći temeljitije upoznavanje enciklike pape Franje Lumen Fidei i dokumenta Kongregacije za kler pod naslovom Direktorij za službu i život prezbitera. - Svećeništvo nije ljudski smišljena stvarnost, nego djelo Isusa Krista koji nas u svetom ređenju snagom svoga Duha uspostavlja u posebno životno stanje te ga samo vjerom možemo prihvatiti i iz vjere živjeti. Ono je, kako je govorio papa Ivan Pavao II., dar i otajstvo, trajan životni odnos s onim koji nas je obdario pozivom i poslanjem jer nas voli - istaknuo je biskup. Dodao je da i na ovim susretima trebamo sa svom ozbiljnošću provjeriti gubi li možda, zbog našeg vjernički nedovoljno utemeljenog pristupa vlastitom svećeništvu, zbog međusobnih nepravilnih odnosa, sukoba, ogovaranja ili drugih razloga, snagu i vjerodostojnost naše evangeosko poslanje u hrvatskom društvu.

Uloga Crkve u društvu

Potom je na svakom susretu po jedan svećenik predstavio encikliku pape Franje Lumen Fidei dok je drugi održao izlaganje o Direktoriju za službu i život prezbitera. Rasprava koja je slijedila usredotočila se na pitanje mjesta i uloge Crkve u našem društvu sve dublje označenom sekularističkim i laicističkim odnosom javnih vlasti te medija prema njoj i svećeničkom poslanju. Među ostalim, zaključeno je kako je Crkva na najvišim razinama kod nas iskazala određeno nesnalaženje u javnoj raspravi o zdravstvenom odgoju u školi o Božiću prošle godine, o čemu svjedoče i moralno neprihvatljiva etiketiranja određenih javnih djelatnika s crkvene strane. Istaknuta je i važnost razumijevanja značenja ljudskih prava na kojima je utemeljen javni

život te uloge organiziranih vjernika laika u zauzimanju za vjerska i crkvena prava i slobode. Za primjer je spomenuta akcija „U ime obitelji“ koja je kao izvancrkveni pokret prodornija u svom djelovanju, nego kad u sličnim pitanjima izravno nastupaju crkveni ljudi. Zaključeno je kako u pastoralu Požeške biskupije treba posvetiti više pozornosti sličnom organiziranom djelovanju u našem društvu.

Pastoralne zadaće

Zatim se razgovaralo o pojedinim zajedničkim pastoralnim zadaćama. Biskup je predstavio dokument tajništva Opće biskupske sinode u Rimu dostavljen svim biskupijama, a koji navodi da se na župnim razinama u pripravi za Treću izvanrednu opću skupštinu biskupske sinode, koju je za listopad sljedeće godine sazvao papa Franjo, provede rasprava o obiteljskim pitanjima. Dokument je uručen svim svećenicima sa zamolbom da dekan svakog dekanata odredi devetoricu svećenika koji će s vjernicima laicima oblikovati odgovore na postavljena pitanja. Nakon toga, dekan će podatke oblikovati u jedan dopis i dostaviti Biskupskom ordinarijatu koji će, na temelju primljene građe iz deset dekanata, izraditi biskupijski dokument i uputiti ga Hrvatskoj biskupskoj konferenciji.

Zahvala za suradnju

Također je vođen razgovor o svećeničkim mjesečnim rekolekcijama, duhovnim vježbama, ophođenju s intencijama, a napose s obzirom na binacije, trinacije i kumulativne mise (za koje je istaknuto da nisu potrebne u Požeškoj biskupiji), o obiteljskom pastoralu, pastoralu duhovnih zvanja s posebnim naglaskom na molitvenom Djelu za duhovna zvanja, o potrebi izrade inventara u župama koje to još nisu napravile, o

Svećeništvo nije ljudski smišljena stvarnost, nego djelo Isusa Krista koji nas u svetom ređenju snagom svoga Duha uspostavlja u posebno životno stanje te ga samo vjerom možemo prihvatiti i iz vjere živjeti. Ono je, kako je govorio papa Ivan Pavao II., dar i otajstvo, trajan životni odnos s onim koji nas je obdario pozivom i poslanjem jer nas voli – istaknuo je biskup.

strogo pridržavanju biskupijskog taksonika (i u slučajevima zvonarine prigodom sprovoda) te o drugim pitanjima. Svećenici su upoznati s dugovanjima pojedinih župa prema biskupijskom ekonomatu te s mogućnostima nabave određenog broja katekizama Katoličke crkve za župe kao i o zajedničkom završetku godine vjere.

Na svršetku susreta biskup Antun zahvalio je svim svećenicima za požrtvornost u njihovu poslanju i međusobnu suradnju te ih je potaknuo i ohrabrio u nastojanjima svjedočenja vjere u današnjem svijetu.

DJECA S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU PROSLAVILA SV. NIKOLU

Iskažimo dobrotu jedni prema drugima poput sv. Nikole

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: Duško Mirković

U predvečerje spomendana sv. Nikole, 5. prosinca u požeškoj Katedrali biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za stotinjak roditelja i njihove djece s poteškoćama u razvoju, članova požeške udruge „MI“.

Na početku je uputio pozdrav djeci i njihovim roditeljima te djelatnicima Udruge, caritasovim volonterima na čelu s ravnateljem Goranom Lukićem kao i učenicima Katoličke osnovne škole, njihovim roditeljima i učiteljima s ravnateljem Ivicom Žuljevićem. Istaknuo je kako se prisjećamo dobrog čovjeka sv. Nikole koji je volio najprije Boga, a onda umio voljeti čovjeka te da ga upravo po toj njegovoj ljubavi čovječanstvo pamti tijekom mnogih stoljeća.

Rekao je da smo se okupili u Katedrali kako bismo poput tog sveca dobrote posvjedočili Bogu ljubav, a potom iskazali dobrotu prema onima kojima je ona najpotrebnija.

Biskup je u homiliji na dijaloški način djeci protumačio kako je govor jedna od najvećih ljudskih sposobnosti te ih podsjetio da riječ roditelja koji ih vole ne dopire samo do njihovih ušiju, nego prodire i u njihova srca te ih pokreće da po njoj žive. Istaknuo je da nas Isus u evanđelju upozorava na snagu riječi Boga koji voli čovjeka moćnijom ljubavi nego li je roditeljska te kada po njoj živimo, postajemo mudri i gradimo život na čvrstom temelju poput kuće na stijeni koju ne može srušiti nikakva oluja. Istakao je da je upravo tim putem išao sv. Nikola i kako Hrvatskoj osobito danas treba takvih ljudi te spomenuo djeci da ona mogu mijenjati svijet ako na ovom slavlju

ponovo odluče još pozornijim srcem oslušivati Boga i čovjeka, po srcu se ravnati, svjedočiti moć plemenitosti u obitelji, školi i na drugim mjestima.

Obratio se roditeljima djece s poteškoćama u razvoju i istaknuo da je i njihova veličina u srcu pozornom za Boga koji ih osposobljuje za ljubav, daje snagu u žrtvi za vlastitu djecu i ispunja smislom. Ako izbacimo Boga i njegovu blizinu iz svoga srca, ostaje nam naša praznina i nemoć, ustvrdio je biskup te pozvao roditelje da računaju s Bogom svaki dan i ne boje se poteškoća.

Nakon svete mise dječji pjevački zbor Katoličke osnovne škole u Požegi predvođen učiteljicom Ljubom Šolić zajedno s dramskom skupinom izveo je prigodni program u okviru kojega je došao i sv. Nikola te svoj djeci s poteškoćama u razvoju podijelio darove Caritasu Požeške biskupije.

Sjednica Požeškog stolnog kaptola

Obnova Starog grada u Kaptolu i požeške Katedrale

Požeški stolni kaptol sv. Petra održao je 21. studenoga svoju redovitu sjednicu na kojoj je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević. Program je započeo u zdanju srednjovjekovnog Staroga grada u Kaptolu, nekadašnjem sjedištu Požeškog zbornog kaptola sv. Petra, a danas vlasništvu istoga. Prepošt Josip Devčić te suradnik u gradnjama Zoran Fumić prikazali su biskupu, članovima Kaptola, kaptolačkom župniku Josipu Klačiću te zamjeniku načelnika Općine Kaptol Josipu Soudeku ovogodišnje konzervatorsko-restauratorske radove izvedene na svodu crkve sv. Jurja iz 18. stoljeća unutar gradskih zidina. Obnovljene su dvije kalote u svodu lađe crkve te one tvore vrijedno stilsko jedinstvo s kupolastim svodom svetišta. Ujedno je pripremljeno sve što je potrebno za nastavak radova na krovu iznad lađe svetišta. Prepošt je upoznao nazočne s nastojanjima da se izrađeni projekt obnove cjelokupnog kompleksa kaptolačkog Staroga grada uvrsti u natječaj za financiranje iz europskih fondova te istaknuo poteškoće koje pritom susreće, a napose izostavljanje Crkve kao subjekta u aplikacijskim programima mjerodavnih hrvatskih ustanova.

Sjednica je nastavila s radom u stražemanskom župnom domu, gdje je prepošt predstavio biskupu i kanonicima ovogodišnje radove u požeškoj Katedrali koji su prema statutu Kaptola u njegovoj mjerodavnosti. Biskup Škvorčević zahvalio je prepoštu i drugim članovima Kaptola za sve ono

što u skladu sa statutom nastoje činiti u Katedrali na liturgijskom, pastoralnom i građevinskom području. Istaknuo je značenje uređenja kapele bl. Ivana Pavla II. u kripti Katedrale povodom 250. obljetnice njezine posvete i blaženikova skorog proglašenja svetim te potrebu da se kriptu u potpunosti uredi po zamisli akademske kiparice Marije Ujević Galetović.

Spomenuo je i važnost arhitektonske valorizacije Katedrale kao i njezine opreme, a napose vrijednost slike na glavnom oltaru čiji je autor, bečki majstor Kaspar Franz Sambach, otkriven prigodom njezine restauracije i čija je izvorna ljepota zasjala u punom sjaju. Izrazio je nadu da će se idućih godina uspjeti obnoviti i slike na bočnim oltarima te ostala oprema među kojom je i krstionica iz 18. stoljeća. Upozorio je na opasnost limenog katedralnog krova koji traži sigurnosnu provjeru. Razgovaralo se potom o vršenju službi pojedinih kanonika u skladu sa statutom te o drugim pitanjima vezanima za Kaptol. (I.B.)

ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA VJEROUČITELJA

Moramo jasno govoriti i svjedočiti tko smo

Piše: Anto Ivić • Snimio: D. Mirković

Na blagdan sv. Andrije Apostola, 30. studenoga, u Požegi je održana duhovna obnova za vjeroučitelje i odgajateljice u vjeri Požeške biskupije na temu „U školi vjere i života s osobama došašća“. Voditelj duhovne obnove bio je Bože Radoš, duhovnik Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu. On je svoje razmatranje započeo analizom života i vjere glavnih osoba došašća - Zaharije, Elizabete, Marije i Ivana. Posebno se zaustavio na osobi Ivana Krstitelja ističući da poput njega moramo biti transparentni, vidljivi te jasno govoriti i svjedočiti tko smo.

Zatim su vjeroučitelji u crkvi sv. Lovre sudjelovali na svetoj misi koju je predvodio biskup Antun Škvorčević. On je istaknuo kako je duhovna obnova dragocjena prilika za samospitivanje oblikuju li nas u našem umu i srcu mediji i javno mnijenje svijeta koji su ovih dana kod nas osobito agresivni u nastupima sa svojim ograničenim istinama i modelima o čovjeku, braku i obitelji ili se otvaramo Bogu da nas on svojim duhom iznutra oblikuje na mjeru

svoje istine i ljudskog dostojanstva objavljenog u Isusovoj ljubavi na križu i pobjedi uskrsnuća. Podsjetio je da smo na svršetku liturgijske godine i početku došašća koje nas podsjeća i uvodi u Božju viziju o čovjeku i povijesti, konačnosti i smislu u Isusu Kristu za koga je sv. Andrija, poput drugih apostola, dao glavu, ali nije izgubio život, nego ga dobio u punini.

U homiliji biskup je nastavio tumačiti istinu o čovjeku i njegovu dostojanstvu. Osvrnuo se na aktualna događanja u našem društvu, napose na zbivanja oko predstojećeg referenduma i na modele koje nude i agresivno nameću određeni pojedinci i društvene skupine. Rekao je kako navedeno treba shvatiti kao svojevrсни odgovor čovjeka ranjenog zlom na čežnje za drugačijim životom te stoga nikoga ne smijemo prezirati, nego sa svima nastojati stupiti u evanđeoski dijalog. Podsjetio je da Božja istina o čovjeku i svijetu, upisana pri stvaranju u njegovo srce, nalazi svoj istinski odgovor u Bogu koji mu tijekom povijesti prvi pristu-

pa, svojim svjetlom raspršuje tamu pameći, pomaže u spoznaji i vjeri. Božji model čovjeka utemeljen je i posvema ostvaren u ljubavi Isusovoj na križu i uskrsnoj pobjedi, dodao je biskup, te onaj tko mu se u vjeri otvara, biva zahvaćen i ispunjen njegovim Duhom ljubavi pa postaje osposobljen za istinsku slobodu i zajedništvo s Bogom i s drugima. Naglasio je da brak kao zajedništvo muškarca i žene po Stvoriteljevu nautu, dijeli sudbinu čovjeka ranjenog zlom, ali da on življen iz vjere biva osnažen i pročišćen tom istom ljubavlju s križa te se u njemu očituje i ostvaruje vez ljubavi Krista i Crkve. Biskup je pozvao vjeroučitelje da u ovoj duhovnoj obnovi provjere jesu li, nesvjesno zahvaćeni mentalitetom svijeta, postali dionici modela nemoći te da u vjeri obnove otvorenost svoga bića Isusu Kristu i njegovom se snagom Duha odupru moći grijeha i čovjeku utemeljenu na sebičnosti.

Na svršetku homilije biskup je uputio vjeroučiteljima riječ ohrabrenja: „Ne bojte se! Živite duboko povezani s Onim koji već dvije tisuće godina usred ljudskih nemoći pobjeđuje u ovome svijetu. Po vašoj povezanosti s Njime, pobijedit će Hrvatska za kojom čeznemo.“

Održan forum vjeroučitelja Požeške biskupije

Potrebno je organizirano nastupati u projektima civilnog društva

Na poticaj biskupa Antuna Škvorčevića, Katehetski ured Požeške biskupije organizirao je 9. studenoga Forum vjeroučitelja u Biskupskom domu. Na njemu su sudjelovali predstavnici vjeroučitelja iz različitih dijelova Biskupije, a vodio ga je Anto Ivić, predstojnik Katehetskog ureda. Na početku rada nazočan je bio i biskup Škvorčević koji je zahvalio vjeroučiteljima za odaziv i spremnost na suradnju te izložio svrhu i cilj Forumu vjeroučitelja. Istaknuo je kako se kontinuirano osjeća potreba uspostavljanja bolje i trajne povezanosti i komunikacije između vjeroučitelja i odgajatelja u vjeri te Katehetskog ureda kao i postojanja jednog vjeroučiteljskog tijela koje bi promišljalo pitanja stručne i duhovne izgradnje, suradnje u mjesnoj Crkvi i župi te problema u društvu. Rekao je da bi navedeno

trebalo pomoći i funkcionalnijem strukturiranju Katehetskog ureda.

Biskup je također pojasnio da je hrvatsko društvo označeno sekularizmom te da vjeroučitelji kao teološki obrazovani vjernici laici imaju sasvim određenu ulogu zbog čega mogu pridonijeti boljoj komunikaciji Crkve s javnošću, zastupati prava vjernika i Crkve i organizirano nastupati u različitim projektima civilnog društva koji promiču općeljudske i evanđeoske vrijednosti. U razgovoru o mogućnostima i potrebi suradnje vjeroučitelja u župnoj katehezi, spomenuti su programi koji se u tom pogledu redovito promiču na biskupijskoj razini. Među njima je i godišnje hodočašće osnovnoškolaca u Voćin. Naglašena je nužnost provjere dosadašnjeg programa natjecanja u sportu i vjeronaučnom

znanju kako bi se u njega mogao uključiti veći broj djece.

Sudionici Forumu odabrali su temu vjeronaučnog kviza u Voćinu te raspravili o aktualnim pitanjima vezanima uz vjeronauk u školi i župnu katehezu. Na kraju rada vjeroučitelji su predstavili biskupu svoje zaključke koji će biti obznajeni svim vjeroučiteljima Biskupije. (I.I)

POSJET DOMU ZA PSIHIČKI BOLESNE ODRASLE OSOBE U LJESKOVICI

Isus je gajio veliku osjetljivost za bolesnike svake vrste

Piše i snimio: Ivan Popić

Biskup Antun Škvorčević na početku svog tradicionalnog adventsko-božićnog karitativnog programa 4. prosinca posjetio je Dom za psihički bolesne odrasle osobe u Ljeskovici. U pratnji je bio Goran Lukić, ravnatelj Biskupijskog caritasa; Milan Klobučar, čaglinski župnik i đakon Ivan Popić. Biskupu se pridružilo dvadesetak učenika Katoličke gimnazije u Požezi zajedno s vjeroučiteljem Želimirom Žuljevićem. Dočekao ih je ravnatelj Doma Josip Vlahović sa suradnicima.

U dvorani Doma biskup se susreo s pokretnim korisnicima i djelatnicima. Rekao je da im je pred blagdan sv. Nikole i u

pripravi za Božić došao posvjedočiti svoju blizinu i poštovanje te ih podsjetiti da nisu osamljeni jer Isus Krist, pobjednik nad smrću, prihvaća i svojom ljubavlju grli svakog čovjeka, napose one koji su krštenjem postali njegovi dajući smisao njihovim patnjama i bolima. Slijedila je kratka služba riječi u kojoj je pročitano dnevno evanđelje koje je biskup aktualizirao. Podsjetio je na Isusovu veliku osjetljivost za bolesnike svake vrste koju evanđelist svjedoči i na taj način što bilježi da im je u mnoštvu bilo dodijeljeno sjediti u prvom redu, do nogu Isusovih, te da ih je on izliječio i blagoslovljenim kruhom nahranio pa su svi otišli obdareni velikom vjerom i tako postali dionici njegove moćne ljubavi. Biskup je protumačio kako je liječenjem fizičkih bolesnika i hranjenjem velikog broja ljudi Isus učinio znak kojim nas je želio uvesti u istinu da čovjeku treba pomoći u bolesti i gladi, ali taj je postupak više nego socijalni podatak jer je potrebitima svojom ljubavlju ispunio srce i tako ih uzdigao na višu razinu postojanja.

Gimnazijalci su predvodili molitvu vjernih, a potom i božićne pjesme

potaknuvši tako nazočne da se i oni uključe. Na kraju je biskup zahvalio ravnatelju i djelatnicima na njihovu služenju korisnicima Doma, a napose župniku Klobučaru na redovitoj pastoralnoj prisutnosti u ovoj ustanovi. Ravnatelj uzvrativši se biskupu, njegovim suradnicima i gimnazijalcima za posjet koji je svima puno značio.

Potom je biskup u pratnji ravnatelja posjetio manje pokretne korisnike te se u ravnateljevu uredu zadržao u razgovoru o stanju ustanove i planovima za poboljšanje uvjeta boravka, u čemu će pomoći i Požeška biskupija svojim doprinosom. Ravnatelj Biskupijskog caritasa Goran Lukić predao je za potrebe Doma 200 litara jabučnog soka kojeg je Caritasu donirala nekolicina voćara.

Festival duhovne glazbe »Hodočašće u došašće«

Pjesma otvara prostore duha i duboko nas povezuje s Bogom i ljudima

UPakracu je 7. prosinca održan XVI. festival duhovne glazbe mladih »Hodočašće u Došašće«. Otvorio ga je biskup Antun Škvorčević euharistijskim slavljem u župnoj crkvi u zajedništvu sa svećenicima Pakračkog dekanata na čelu s dekanom Brankom Gelemanovićem. Na početku je župnik domaćin Matija Juraković uputio

pozdrav svima nazočnima te protumačio značenje »Hodočašća u Došašće« istaknuvši da se ono počelo održavati u godini osnutka Požeške biskupije te je ovo šesnaesti susret pjevačkih sastava mladih.

Biskup je u uvodnoj riječi rekao kako i ove godine rado sudjeluje s mladima na Festivalu jer pjesma otvara prostore duha i duboko povezuje s Bogom i ljudima te u Pakracu, mjestu mnogih stradanja, ostvaruje ozračje ljepote i podsjeća na velike duha ovoga grada. Spomenuo je da je među njima i Josip Pazmana, rođen u Pakracu prije 150 godine, čiji je dan smrti bio prije dva dana, a koji je ostavio snažan trag na različitim razinama života svoga hrvatskog naroda kao prvi rektor Zavoda sv. Jeronima u Rimu, dekan Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, rektor Sveučilišta u Zagrebu, pokretač časopisa »Bogoslovna smotra«, saborski zastupnik, župnik crkve sv. Petra te stradalnik zbog svojih crkvenih i nacionalnih opredjeljenja. Podsjetio je i na časnog lik dr. Šretera koji je u vrijeme Domovinskog rata odveden u logor Bučje i ondje nestao. Naglasio je da je pjevački sastav iz Koprivnice izvršno otvorio euharistijsko slavlje pjesmom »Maranatha - Dođi, Gospodine Isuse« jer u glazbi,

kao i u euharistiji, nismo mi ti koji nešto proizvodimo, nego se otvaramo daru ljepote, sklada i punine koja dolazi od Boga te se tako ostvaruje naše hodočašće u došašće.

U homiliji biskup je podsjetio kako je glazba i pjesma govor duha kojim se izražava poetična dimenzija ljudskog postojanja i svjedoči da čovjek pripada stvarnosti koja nadilazi njegovu ovezaljsku ukopanost u prolaznost i smrtnost. Rekao je mladima da okupljanjem oko glazbe i pjevanjem unose u podijeljeno hrvatsko društvo dimenziju sklada i duhovnog zajedništva, a u crkvi pomažu vjernicima uzdizati dušu Bogu i davati mu slavu na uzvišen način. Zahvalio im je za to dragocjeno služenje.

Nakon završetka euharistijskog slavlja započeo je festival pjesama koje je izvodilo devet glazbenih sastava: Aletheia iz Daruvara, Risus iz Požege, Stepinčeva mladež iz Koprivnice, Rim iz Zagreba, Vita nova iz Pakraca, Black Hats iz Požege, Ivo Šeparović iz Zagreba, Tajana Šarić iz Dugog Sela te Dalija Grahovac iz Zagreba. Poslije izvedbe programa u crkvi, mladi pjevači i svirači družili su se još dugo u župnoj dvorani. (G.L.)

BISKUP U PROGNAČKOM NASELJU KOVAČEVAC

Neka Božja ljepota i snaga blistaju na vašem licu

Piše: Višnja Mikić

U prilogi svetkovine Bezgrješnog začeca BDM, zaštitnice župe i grada Nova Gradiška, a u okviru svojih predbožićnih karitativnih aktivnosti, biskup Antun Škvorčević posjetio je 9. prosinca prognaničko naselje u Kovačevcu u kojem većinom žive samci i starije osobe. U koncelebraciji sudjelovao je ravnatelj Biskupijskog caritasa Goran Lukić te Perica Matanović, župnik župe Bezgrješnog začeca BDM.

U pozdravnim riječima biskup je izrazio radost zbog ponovnog susreta i rekao kako bi svetom misom želio dvoranu usred njihova naselja, u kojoj su se i danas okupili,

ispuniti prisutnošću Isusa Krista i snagom njegove žrtve ljubavi koja ulaskom u ljudske živote postaje njihova pobjeda i snaga. Rekao je nazočnima da je ovo molitveno zajedništvo svjedočenje da nisu osamljeni, nego da pripadaju Isusovoj Crkvi, svojoj Biskupiji i župi u čijim su trajnim molitvama.

Tumačeći riječi sv. Pavla iz naviještenog ulomka Poslanice Efežanima biskup je u homiliji ustvrdio kako nas je Bog u Isusu Kristu obasuo svakim blagoslovom, izabrao za vlastitu svojinu, predodredio za posinstvo, smjestio u kraljevstvo ljubavi svoje. Istaknuo je kako smo po izabranju u

Isusu Kristu smješteni u Božju puninu života što predstavlja veliku radost i za stanovnike prognaničkog naselja u njihovim tugama i žalostima, napose kad ih ljudi, prema nekim svojim mjerilima, prezru.

Spomenuo je kako se Bog objavljuje kao biće koje ima konkretne inicijative u prilog čovjekova dobra, a ta se inicijativa počela ostvarivati u Božjem dijalogu s Marijom kada je prihvatila biti majkom Sina Očeva koji će ljubavlju jačom od smrti donijeti spasenje čovjeku.

Biskup je naglasio da je Marija bila velika po moralnim vrijednostima, po milosti i svetosti što joj je Bog darovao i čime se uzdigla do punine života. Spomenuo je stanovnicima prognaničkog naselja da nemaju materijalnog bogatstva niti mogu doseći veliku intelektualnu moć, ali da svojom vjerom mogu biti otvoreni Bogu, ispunjeni ljubavlju njegova Sina, živjeti plemenitost i dobrotu, biti sveti, nasljedovati Marijinu veličinu. Molimo s Marijom da ta Božja ljepota i snaga blistaju na licu svakog stanovnika ovog naselja, da ono bude naselje svjetla.

Na završetku svete mise biskup je zahvalio svima koji služe dostojanstvu prognaničkih osoba u naselju, napose župniku Matanoviću i njegovim suradnicima kao i s. Blanki koja je predvodila sviranje i pjevanje na slavlju. Dodao je da Biskupijski caritas za Božić, kao i u drugim prigodama, dodjeljuje svakom prognaniku novčanu pomoć, koju je nakon svete mise podijelio vlč. Lukić.

Zlatni pir bračnog para Markalaus

Blagdan Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 8. prosinca bio je velik i radostan dan za Rudolfa i Slavicu Markalaus koji su u dežanovačkoj crkvi proslavili pedesetu godišnjicu braka. Okruženi svojim najbližima, ponosno su kročili u crkvu gdje su davne 1963. godine upravo na Dan Bezgrješnog začeca BDM postali muž i žena. Rudolf, tada dvadesetčetverogodiš-

njak, i Slavica, dvadesettrogodišnjakinja, pred Bogom su jedno drugome izrekli svoju vjernost „u dobru i zlu, zdravlju i bolesti“. Vjenčao ih je tadašnji župnik Jakob Vresk.

Tijekom svog pedesetogodišnjeg skladnog bračnog života protkanog vjerom u Boga, međusobnim poštivanjem, razumijevanjem te beskrajnom ljubavlju i odaošću u kršćanskom ozračju i toplini obiteljskog doma, od Boga su primili sina Damira i kćerku Jasenku koji su također u sretnim brakovima te su roditeljima podarili četvero unučadi - Tomislava, Aleksandra, Matiju i Angelinu.

Na pitanje koji je recept za uspjeh i sretan brak, Slavica kaže da je najvažnije znati oprostiti i razgovarati o svemu te znati u ljubavi i zajedništvu dijeliti i dobro, i zlo. Bila je ovo prigoda župljanima da promišljaju o važnosti braka, ljubavi, iskrenosti i plemenitosti koje su danas itekako potrebne. (I. B.)

Proslavljena 10. obljetnica novogradiškog HKUMST-a

Posljednji u nizu formacijskih susreta koje je za svoje članove u protekloj godini vjere organizirala Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji, održan je u subotu 7. prosinca u Novoj Gradiški. Susret je organizirao novogradiški ogranak HKUMST-a koji je ujedno toga dana obilježio i desetu obljetnicu svoga djelovanja.

Predsjednica Nada Valentić ukratko se osvrnula na proteklo razdoblje istaknuvši da se u novogradiškoj bolnici redovito obilježavao blagdan Gospe Lurdske te Svjetski dan bolesnika. Posebna briga posvećena je unutarnjem uređenju bolničke kapelice. Članice ogranka kontinuirano sudjeluju na duhovnim obnovama i hodočašćima koje organizira Biskupija te središnja Udruga. Tijekom svih ovih godina, nije izostala ni podrška vodstva bolnice, župe, ljudi dobre volje i vjernika. Istaknuta je i dobra suradnja s novogradiškom podružnicom HKLD-a.

Izlaganje na temu „Djela Božje ljubavi prema nama ljudima“ održao je duhovni savjetnik ogranka vlč. Milivoj Knežević koji je u bolničkoj kapelici slavio i svetu misu. (V. Mikić)

AKCIJE BISKUPIJSKOG CARITASA

Zajedničkim nastojanjima možemo učiniti mnogo dobra

Piše i snimio: Ivan Popić

U pismu povodom Nedjelje Caritasa, biskup Antun Škvorčević pozvao je vjernike da dioništvo velikoga dara Božje ljubavi u Sinu rođenome od Marije Djevice priopće drugima, a da se djelima dobrote posebno sjete siromašnih. Riječi su to koje na poseban način opisuju najvažniju zadaću caritasa - pomoći onima kojima je to najpotrebnije.

Biskupijski caritas u okviru svoga djelovanja nastojao je provoditi ovu zadaću koju će i u svome daljnjem djelovanju, uz pomoć svojih volontera i svih ljudi dobre volje, činiti i u budućnosti. Tako je ove jeseni pokrenuta akcija „Iskra ljubavi za toplinu doma“ tijekom koje se prikupljanjem starog papira i donacijama građana nastojao osigurati ogrjev najpotrebnijima. Prikupljeno je 13500 kilograma starog papira za što je dobiveno 4050 kuna za ogrjev.

– Veliku zahvalnost za prikupljeni stari papir upućujem svima koji su uložili

i najmanji trud kako bi na ovaj način pomogli bližnjima u potrebi. Posebno hvala župnicima i župljanima požeških gradskih i okolnih župa, upravi Hrvatskih šuma, Policijskoj upravi Požega, tvrtki Magma d.o.o., Požeško-slavonskoj županiji, Domu zdravlja sa hitnim prijemom, Klasičnoj i Općoj gimnaziji, OŠ Dragutina Lermana u Brestovcu, gradskim vrtićima te mnogim drugima. Hvala i onima koji su dali novčane donacije. Ovom akcijom u nabavci ogrjeva pomogli smo osamnaest obitelji iz naše Biskupije za koje su prethodno njihovi župnici uputili molbu – rekao je Goran Lukić, ravnatelj Biskupijskog caritasa.

Značajnom donacijom jabuka, od kojih je većim dijelom načinjen sok, također su mnogima uljepšani blagdani. Završena je i akcija „Pomagati je lako“ koja se uz pomoć Hrvatskog caritasa te trgovačkog lanca Lidl provodila u svim njihovim trgovinama pa je na taj način prikupljena velika količina namirnica koja će uz pomoć caritasovih volontera biti proslijeđena siromašnim obiteljima, a napose obiteljima s brojem

djecom. Caritas je i ove godine organizirao darivanje djece iz udruge „MI“ uoči blagdana sv. Nikole te osigurao potrebna sredstva za tri obitelji naše Biskupije čije su kuće stradale u požaru.

Uz navedeno, Caritas već niz godina provodi akciju „Žetva“ tijekom koje se prikupljala pšenica, brašno i novac. Održana je i akcija razmjene i darivanja školskih udžbenika i pribora pod nazivom „Razmijenjeni i daruj“. U godini vjere organizirana je akcija „Korizmeni dar za siromašnu djecu u našoj Biskupiji“ kojom se željelo potaknuti djecu i mlade, a posebno kandidate za prvu pričest i potvrdu, na korizmeno vježbanje oslobađanja od loših navika, na odricanje od onoga što im je suvišno, a kako bi svojim novčanim darom pomogli siromašnu djecu naše Biskupije. Cilj ove akcije, dakle, bio je izgrađivanje suosjećajnosti i solidarnosti kod djece i mladih.

Caritasova kuhinja svakodnevno priprema pedesetak toplih obroka koji se razvoze i dijele onima kojima su najnužniji. I ove godine iz zaklade Požeške Biskupije za pomoć siromašnim učenicima i studentima dodijeljene su 64 stipendije. Stipendira se i 14 srednjoškolaca u požeškom Kolegiju kao i šestero najuspješnijih maturanata Katoličke gimnazije u Požegi i Virovitici koji, kao nagradu za izvrsnost u školovanju, primaju stipendiju tijekom cijelog svoga školovanja. Ove školske godine za tu svrhu bit će izdvojeno više od pola milijuna kuna.

– Zajedničkim nastojanjem možemo učiniti mnogo dobra, utješiti žalosne, ohrabriti osiromašene te u vremenu egzistencijalne nesigurnosti i teške ekonomske i gospodarske situacije pokazati svima koji su u potrebi kršćansku blizinu i suosjećajnost te pomoći da egzistencijalna situacija ne bude bezizlazna – poručuje Lukić, ravnatelj Biskupijskog caritasa.

Biskup posjetio obitelj s troje invalida u Požegi

Biskupija će pomoći u rješavanju stambenog zbrinjavanja obitelji Maras

Uoči nedjelje Caritasa, 14. prosinca biskup Antun Škvorčević u pratnji župnika Joze Jurića i ravnatelja Biskupijskog caritasa Gorana Lukića posjetio je požešku obitelj Maras čija su tri člana invalidi. Dočekali su ih otac Ivan i kćer Anđa koji brinu o Peji, Gordani i Katici u invalidskim kolicima. Biskup je rekao da im je prigodom nedjelje Caritasa došao iskazati svoju blizinu i potporu te se zanimati za rješavanje njihovog stambenog pitanja. Obitelj Maras živi u iznajmljenoj kući koja je neprikladna za život invalida i k tome je na prodaju. Sin Pejo biskupu je rekao da im je ovo peti stan u koji su uselili nakon što su izbjegli iz Bosne te da su kupili zemljište za gradnju kuće, ali je ono premaleno i daleko od ustanova koje su im potrebne za život. Spomenuo je obećanja koja

su primili od Grada Požega. Biskup je naveo da Biskupijski caritas organizira božićni humanitarni koncert zajedno s Tamburaškim sastavom Biserica i Gradom Požegom čiji je prihod namijenjen za rješavanje njihovog stambenog pitanja te da je Župa sv. Leopolda Mandića već skupila određeni novčani iznos, a da će i Požeška biskupija nastojati doći do određenih sredstava te da se nada kako će njihova obitelj uskoro moći useliti u prikladniji prostor. Povjerio je župniku Juriću i ravnatelju Caritasu Lukiću da što prije razvide mogućnosti kupnje kuće ili zemljišta za potrebe obitelji Maras. Zahvalio je svim članovima obitelji što su u svojim poteškoćama povezani jedni s drugima i puni pouzdanja u Boga te se ne predaju malodušju, nego zrače optimizmom. (I. I.)

Biskupov pohod obitelji Bešker kojoj je izgorjela kuća

Biskup Antun Škvorčević u pratnji župnika Slavka Starčevića, ravnatelja Biskupijskog caritasa Gorana Lukića te đakona Ivana Popića pohodio je 6. prosinca obitelj Ivana Beškera iz Kalinića u župi Buk kojoj je u noći 28. studenoga u požaru izgorjela obiteljska kuća. Susreo se sa

svih šestero članova obitelji među kojima je i dvoje djece; saslušao svjedočanstvo o nenadanom plamenu koji je izbio na krovu i ubrzo zahvatio velik dio kuće u trenutku kada je obitelj već bila na spavanju; o susjedima koji su brzo zapazili i dojavili pojavu vatre te pokušaju da je sami ugase prije dolaska vatrogasaca pri čemu je Ivan, najstariji član obitelji, ozlijedio ruke. Obitelj je posvjedočila i o solidarnosti mještana i župe te nastojanjima u obnovi kuće. Biskup je rekao da im je došao izraziti svoju blizinu u ovom teškom trenutku, očitovati svoju duhovnu potporu i s njima zahvaliti Bogu što nitko od članova obitelji nije nastradao u nesreći. Rekao je i da ga raduje što nisu ostali sami u nevolji, zanimao se koliko je još sredstava potrebno za podizanje kuću pod krov te obećao da će Požeška biskupija putem svoga Caritasa podmiriti troškove kako bi do Božića kuća bila pokrivena. Biskup je, zatim, razgledao gradilište te zahvalio svima koji su dobrovoljno došli raditi i tako pomogli nastradaloj obitelji. (I.P.)

Biskupija poslala pomoć žrtvama tajfuna na Filipinima

Na poziv biskupa Antuna Škvorčevića, u nedjelju 17. studenoga u svim župama Požeške biskupije organizirano je skupljanje novčanih priloga za pomoć žrtvama tajfuna Yolanda na Filipinima. Vjernici su i ovom prigodom posvjedočili svoju suosjećajnu velikodušnost te unatoč svojim skromnim mogućnostima, darovali 180.000,00 kuna. Požeška biskupija dostavila je iznos od 35.000,00 \$ Biskupiji Borongan na Filipinima za najteže pogođeno područje u istočnoj Samari. Biskup Crispin B. Varquez izvijestio je da je 18 njegovih župa razoreno, 40.231 osoba ostala je bez krova nad glavom, 248 ljudi je poginulo, 22 osobe su nestale, a 1047 ranjene. Svojim dopisom od 19. prosinca biskup Crispin je zahvalio biskupu Škvorčeviću za suosjećanje i solidarnost vjernika Požeške biskupije s braćom u nevolji na Filipinima, istaknuvši da je dostavljeni iznos velika pomoć žrtvama tajfuna. (I.I.)

U požaru stradala kuća samohrane majke u Novskoj

Dana 7. prosinca biskup Antun Škvorčević u pratnji župnika Milana Viđakovića i ravnatelja Biskupijskog caritasa Gorana Lukića pohodio je obitelj Marijane Krunić, samohrane majke četvero maloljetne djece iz župe sv. Luke u Novskoj kojoj je 27. studenoga u požaru izgorjela obiteljska kuća. Susreo se s majkom i njezinim dvjema kćerima dok je drugo dvoje djece smješteno kod rodbine, a susretu su prisustvovali i susjedi koji su im pritekli u pomoć. Majka Marijana upoznala je biskupa s nemilim događajem kada je eksplodirao dimnjak te je požar zahvatio dio krova i kuće dok je njezina unutrašnjost pocrnjela, a namještaj uništen. Još uvijek vidno potre-

sena, izrazila je zadovoljstvo što u spomenutom trenutku nitko od njezine obitelji nije bio u kući te nije stradao i što je požar brzom intervencijom vatrogasaca ugašen. Ujedno je zahvalila svima koji su joj do sada pomogli u nesreći, a među kojima je i Biskupijski caritas te novljanski župnik Pavle Mokri. Iz razgovoru s radnicima koji dragovoljno izvode popravke u kući materijalom darovanim od pojedinaca i ustanova, biskup je doznao o razmjerima nanesene štete, veličini potrebnih zahvata te troškova. Obećao je majci Marijani da će Požeška biskupija putem svoga Caritasa još pomoći u okviru svojih mogućnosti kako bi obitelj za Božić mogla biti u svojoj kući. (I.I.)

Veličke volonterke organizirale prvu akciju pečenja i prodaje kolača

Caritas u župi Velika pokrenuo je ove jeseni veće akcije kojima su nastojali prikupiti novac za kupnju osnovnih namirnica najpotrebitijima u župi.

- Prema uzoru na susjedne župne caritase naši volonterki organizirali su četiri akcije pečenja i prodaje kolača. Uoči Božića obišli su 25 obitelji te stare i bolesne župljane i uručili im prigodne pakete - rekao je župnik Mario Sanić.

Mirjana Pilić, caritasova volonterka koja je akciju i pokrenula, zadovoljna je rezultatima te zahvalna svima koji su se u akciju uključili. Nada se, da će se za vrijeme iduće akcije koja će najvjerojatnije biti tijekom korizme, u nju uključiti i one župljanke koje to do sada nisu činile kako bi se moglo obradovati što više potrebitih. (Lj. M.)

Davorski volonteri organizirali tombolu

Caritasovi volonteri župe Davor veoma su aktivni tijekom cijele godine, a posebno u vremenu adventa te pred Nedjelju Caritasa. Ove su godine uspješno skupljali stari papir. U akciju su bila uključeni i učenici Osnovne škole „Matija Antun Relković“ koji su pomogli na dovozu i utovaru papira. U jednom je danu skupljeno oko 3 500 kg papira. Druga je aktivnost već tradicionalna u Davoru - u crkvi je postavljena košara, a u nju župljani stavljaju namirnice i ostale kućne potrepštine za obitelji u potrebi. Uz navedeno, od 16. do 21. prosinca volonterki organiziraju tombolu. Cijena je simbolična, a zgodici su uradci caritasovih volontera - ručni radovi te razni ukrasi. Volonterki će, također, posjeti starije i nemoćne župljane tijekom božićnih blagdana. (V.M.)

DARKO DUKMENIĆ, UMIROVLJENI POLICIJSKI SLUŽBENIK

Katolički odgoj i vjera puno su mi pomogli u poslu, posebno za vrijeme rata

Razgovarala: Ljiljana Marić • Snimio: D. Marković

Darko DukmeniĆ, donedavni načelnik Policijske postaje Požega, prije nekoliko dana otišao je u mirovinu. Rođen je 1968. godine u Osijeku kao četvrto dijete majke Marije i oca Mate. Odrastao je u osječkoj Retfali, u Župi Uzvišenja svetog križa, uz roditelje i tri starija brata.

Nakon završetka osnovne školu upisao se u Srednju policijsku školu u Zagrebu te je nakon završetka školovanja 1987. godine, raspoređen na rad u Požegu gdje i danas živi. Prije 21 godine u pleterničkoj Župi sv. Nikole oženio je Đurđicu s kojom ima dvije kćeri - Maju, studenticu treće godine Filozofskog fakulteta u Zadru; te Doru, učenica osmog razreda OŠ „Dobriša Cesarić“. Tijekom policijske karijere radio je na nekoliko radnih mjesta i u više ustrojstvenih jedinica, od čega oko dvadesetak godina na rukovodećim položajima. Posebno je ponosan na vrijeme od 1991. do 2001. godine kada je bio pripadnik Specijalne policije. Od 2001. do 2006. godine bio je zapovjednik Interventne jedinice policije u Policijskoj upravi požeško-slavonskoj, a od 2006. godine pa do kraja 2012. bio je načelnik Policijske postaje Požega. Uz policijski posao, izvanredno je studirao na Visokoj policijskoj školi u Zagrebu gdje je 1999. stekao zvanje kriminalista, 2003. godine zvanje diplomiranog kriminalista, a 2008. godine i zvanje stručnog specijalista kriminalistike.

* Kako se živjela vjera u Vašoj obitelji i kako ste odgajani?

– Odgojen sam u katoličkoj obitelji u kojoj je vjera bila sastavni dio svakodnevnoga života. Moram istaknuti da je u tom odgoju dominantnu ulogu imala moja majka koja se brinula da ne propustimo niti jednu nedjeljnu svetu misu kao niti jedan sat crkvenog vjeronauka. Uz to, imao sam sreću da sam odrastao u okruženju brojnih prijatelja i vršnjaka iz obitelji istog svjetonazora pa nam je

odlazak na nedjeljnu svetu misu bio kao odlazak u školu. Okupljali smo se u ulici ispred svojih kuća i zajedno odlazili put crkve.

* Kada ste počeli intenzivnije razmišljati o vjeri i kada ste je počeli biti svjesni?

– Iako sam u obitelji i okruženju u kojemu sam odrastao još u djetinjstvu stekao naviku odlazaka u crkvu, ispovijedanja i pričestivanja, moram priznati da sam o vjeri počeo intenzivnije razmišljati, na način kako danas razmišljam, tek puno kasnije, nakon zasnivanja vlastite obitelji i rođenja svoje djece. Možda je razlog tomu bio i moj rani odlazak iz obiteljskog doma pa i izbor zanimanja koje u vrijeme kada sam ga ja odabrao, nije imalo razumijevanja za vjeru i Crkvu. Znam da zbog tih razloga niti moji roditelji u početku nisu odobravali moj izbor i pokušavali su me odgovoriti od njega.

* Zašto i kako ste odabrali policijski posao?

– Mnogo puta sam razmišljao o tome kako sam i zašto odabrao policijski posao. Moram priznati da s četrnaest godina nisam puno znao niti o dobrim, niti o lošim stranama toga posla pa tako ne mogu reći da su u to vrijeme u mojoj glavi za njegov odabir bili ključni razlozi humanost, požrtvornost, služenje drugima ili slično. Prije bih rekao da se u to vrijeme radilo o nekakvoj dječjačkoj imaginarnoj zanesenosti avanturističkim dijelom te profesije. Tek puno kasnije, nakon završetka škole i početka rada, postajao sam svakoga dana sve svjesniji dobrih i loših strana toga posla.

* Na koji način Vam je vjera pomagala u obavljanju Vašeg posla?

– Vjera i moj katolički odgoj puno su mi pomogli u poslu, u odnosima s kolegama i građanima, u prihvaćanju životnih realnosti, problema i poteškoća što se posebno očitovalo tijekom Domovinskog rata. Tada sam se, kao pripadnik Specijalne policije, nalazio u mnogim naizgled bezizlaznim, pogibeljnim i životno opasnim situacijama u kojima je jedi-

no preostajala vjera u Boga i njegovu pomoć. Mislim da mi je praktičan život u vjeri i razmišljanje u katoličkom duhu puno pomoglo i u mojih dvadeset godina rukovoditeljske karijere na način da sam, bez obzira što je policija hijerarhijska služba, uvijek nastojao biti suosjećajan prema problemima djelatnika kojima sam bio nadređen pa i drugim kolegama. Nastojao sam ih saslušati i pomoći uvijek kada sam to mogao. S mnogima od njih ostvario sam i prijateljske odnose.

* Je li teško svjedočiti vjeru u svakodnevnom životu?

– U policijskoj službi, kao i u svakodnevnom životu, danas je puno lakše svjedočiti vjeru nego što je to bilo prije dvadeset pet ili više godina. Pri tome je, svakako, svjedočenje vjere i život u skladu s kršćanskim načelima osobni izbor svakog pojedinca i stvar njegove dosljednosti bez obzira bio on u policijskoj odori ili ne. Danas je policija kao služba uključena u niz crkvenih događanja, hodočašća i sl. dok je nekada to bilo nezamislivo i trebali ste itekako voditi računa s kim ćete uopće započinjati razgovor na temu Crkve.

* Kako prakticirate svoj vjerski život?

– Što se mene i moje obitelji tiče, supruga i ja nastojimo svoju djecu odgajati u vjeri svakodnevnim prakticiranjem vjere putem redovitih odlazaka na svete mise, zajedničkom večernjom molitvom krunice za zajedničke nakane ili zahvale te putem niza drugih svakodnevnih malih stvari.

OBITELJ VESELKA I MAGDALENE ČAVRAG IZ GORNJIH BOGIĆEVACA

Iako žive skromno, ne boje se novoga života kojeg primaju po šesti puta

Piše i snimila: Višnja Mikić

Na području župe Gornji Bogićevci žive mnogi vjernici iz susjedne Bosne koje je rat natjerao da napuste svoja stoljetna ognjišta, ali ih nije mogao natjerati da napuste svoju vjeru. Molitva ih je držala i snažila u najtežim trenucima nesigurnosti, rastanaka i seljenja. Takva je i obitelj Čavrag. Glava obitelji je 44-godišnji Veselko Čavrag. Supruga Dževada - krštena Magdalena, ima 38 godina i nedavno, odnosno 12. prosinca, rodila je šesto dijete, kćer Luciju. Supružnici već imaju četiri kćeri i jednog sina, ali ovi skromni ljudi nisu se bojali života. S njima živi i Veselkova majka Marija. Posjetili smo ih prije radosnog događaja, rođenja njihove kćerkice.

Već tada Magdalena je osjećala da će opet roditi djevojčicu, ali bilo joj je najvažnije da sve prođe u redu. - Svi se radujemo rođenju novog člana obitelji - rekla je Magdalena koja svoju vjeru živi na najljepši mogući način - primanjem života iz Božje ruke.

Najstarija kćerka Kristina rođena je 1994. godine, Martina je na svijet stigla 1999., Ivona 2002., Ana-Marija 2005., a Petar, koji je sada glavni u kući, prije 5 godina.

Žive od vlastitog rada

Obitelj Čavrag u Bogićevce je došla 1999. godine. Napustivši rodni prag zbog rata, prošli su gorku sudbinu mnogih koji su se morali otisnuti na put u nepoznato. Oni su otišli u Njemačku, a spomenute godine

stigli u Orašje, dio Gornjih Bogićevaca gdje su uspjeli napraviti kuću. Djeca su stizala, a roditelji ih prihvaćali kao vrijedan Božji dar. Međutim, nitko od Čavragovih nije zaposlen. Žive od dječjih doplataka i svog rada. Magdalena je još i u devetom mjesecu trudnoće odlazila pomagati u staju gdje glavninu poslova obavljaju Veselko i njegova majka Marija. - Zatekli smo je kako muze krave i „napaja“ tele. Toga jutra u svoje ruke primila je i novo janje koje je trebalo obrisati i utopli, a zatim i nahraniti svinje.

Skroman život

- Mi živimo skromno jer je teško doći do novaca, a za drugo se pobrinemo - ističe vrijedna Marija. Ne dižući glavu dok razgovara s nama, hrani krave, poji tele, unosi slamu i sijeno, brine o svemu uz ostale ukućane. - I djevojčice mi rado pomognu oko svega. Mami u kući, meni i ocu u staji i vrtu, imamo i polja. Sve što možemo priskrbiti sami, uradimo - kaže Marija.

Veselko ne radi jer ne može naći posao. Sije pšenicu, kukuruz i druge žitarice, imaju u kući sve za jelo, ali tri djevojčice su učenice i treba nabaviti dosta toga. Bez obzira što njegova supruga i majka kuhaju sve što su sami uzgojili, ponekad se nešto mora i kupiti, a pogotovo treba platiti režije.

- Ne možete režije platiti pšenicom, janjetom ili gicom, morate imati novac - objašnjava Veselko dok Magdalena dodaje da za prinovu ima gotovo sve jer je sačuvala od starije djece. - Naučile su one nositi odjeću jedna od druge, mlađa od starije. Prilično toga i dobijemo, ali novac je problem ne samo nama, nego svima što znate i sami. Evo, naša Kristina završila je srednju školu, za Božić su svatovi, udaje se. Živjet će u nedalekom Rajiću, ali opet, moramo nešto pripremiti i njoj. Ona će se sa suprugom sada početi kućiti - ističe Magdalena doda-

jući da nema nikakvih problema sa šestom trudnoćom te da sve po kući radi kao i do sada - kuha, pere i sprema. Ustaje s djevojčicama ujutro prije škole, priprema ručak dok se vrate pa ručaju zajedno, pospremaju i svatko se dalje bavi svojim poslom.

Molitve i zavjeti

Magdalena se svakodnevno moli svetom Ivi i svake godine 24. lipnja obitelj hodočasti u Podmilačje. Saznajemo kako je Kristinu, kad je bila malena, na cesti udario automobil. Ostala je živa i zdrava te Magdalena, u znak zahvalnosti svetom Ivi, moli i hodočasti zajedno s ostalim članovima obitelji. Njezina svekrva Marija također puno moli. Njoj je „najdraži“ sveti Josip kojem se puno moli, ali moli se i svetom Ivi, svetom Antunu, Majci Božjoj...

- Svake godine redovito molim pet devetnica i tijekom svih pet strogo postim pa tako postim najmanje 45 dana u godini, pogotovo zadnjih godina. Moj unuk, star 12 godina, imao je karcinom. Obitelj, rodbina, prijatelji i ja, molili smo i izmolili mu ozdravljenje. Sad ide na redovite kontrole i, hvala Bogu, za sada je sve u redu. Kako neću zahvaljivati svecima koji su zagovarali dječakovo zdravlje kod nebeskog Oca? Svetom Ivi sam pješačila puno puta - kaže baka Marija.

Da su djevojčice vrijedne i marljive, potvrdio nam je i župnik fra Ivo Brezović koji je s nama posjetio obitelj Čavrag. Ivona, Ana-Marija i Martina župni su čitači, pjevaju u zboru, obitelj je redovita na svetim misama, skromni su i vrijedni, objašnjava župnik. Svake godine svi odlaze na biskupijska marijanska hodočašća, najčešće u Voćin i Pleternicu.

Rekoše nam samo kako bi željeli sudjelovati i na Susretu obitelji s brojnom djecom u Voćinu uz blagdan Velike Gospe koji predvodi biskup Škvorčević. Do sada nisu znali za taj susret, ali Veselko i Magdalena vjeruju kako će na godinu biti ondje sa svojih šestoro djece.

VLADIMIR OLIVIERI – PRIVATNI PODUZETNIK IZ LIPIKA

Odlazak u crkvu zadovoljstvo je koje mi pomaže da imam mir u duši

Piše: Vesna Milković • Snimio: D. Mirković

Polako, ali sigurno; vlastitim radom i uz Božju pomoć – način je na koji lipički poduzetnik Vladimir Olivieri pokušava razvijati i širiti svoje malo poslovno 'carstvo'. Trgovački obrt Olivieri je osnovao 2000. godine, a bavi se proizvodnjom ogrjevnog drveta i izvozom na veliko u Italiju.

Obitelj Olivieri talijanskih je korijena, a uz Vladimira je čini supruga Jasminka koja je zaposlena u pakračkoj gradskoj upravi; 21-godišnji Luka, student šumarstva; 17-godišnji Flavio, budući fizioterapeut i Lovro, učenik četvrtog razreda osnovne škole. Prije rata Vladimir je radio na održavanju u lipičkoj staklani, a kada se zaratilo, otišao je rođacima u Italiju. - Dobili smo posao i supruga, i ja, no nismo bili zadovoljni. Ovdje smo imali kuću, krug prijatelja, a tamo smo bili stranci. Zvali su nas 'Slave' - za njih smo svi bili Jugoslaveni. Tako se 1996. godine prva vratila supruga, a sljedeće godine i ja. Ona je dobila posao u

Vjernik mora poštivati druge ljude

Kao praktični vjernik Vladimir Olivieri svoja uvjerenja prenosi i u radno okruženje. - Nikada ne radimo nedjeljom ni blagdanom. Kod mene je bilo i radnika pravoslavne vjere i ja sam im omogućio da slave svoje blagdane. Plaće svi dobivaju redovito i ne razumijem poslodavce koji tako ne čine jer nas vjera uči da moramo poštivati druge ljude - istakao je Vladimir Olivieri.

gradskoj upravi, a ja sam radio svašta sve dok u posjet nije došao bivši poslodavac iz Italije. Planirao je kupovati drva od Hrvatskih šuma i prevoziti ih u Italiju gdje bi se rezala i pripremala za ogrjev, a budući da sam ja znao jezik, trebao sam mu pomoći u posredovanju. Razišli smo se oko cijene i posao nismo sklopili, ali mi je dao ideju za početak rada - ispričao je V.Olivieri.

Ne želi kredite; širi se vlastitim novcem

Neko vrijeme Vladimir Olivieri bavio se čistom trgovinom za Talijane, no oni su postupno počeli tražiti da se drva režu i pripremaju u Lipiku pa tek onda šalju. Tako se trgovački obrt počeo pretvarati i u proizvodnju. Posao je Vladimir obavljao na iznajmljenom prostoru u lipičkoj poduzetničkoj zoni 'na otvorenom' što je predstavljalo problem za lošeg vremena. Zbog toga je odlučio kupiti 3000 četvornih metara zemlje u poduzetničkoj zoni II i sagraditi proizvodnu halu. Radovi bi trebali biti gotovi ove zime ili na proljeće. - Obrt sam pokrenuo svojim sredstvima i sve sam dalje nastavio širiti onako kako sam mogao od vlastitog novca. Za novu halu namjeravam kupiti veće strojeve i to će također biti od vlastitih sredstava. Zaduzivati se putem kredita ne želim jer mislim da to nije dobro i da poduzetnici griješe ako se previše zaduže. Ovako je sigurnije. Griješe također i čim zarade prvi novac jer odmah počnu kupovati bolje automobile i koješta drugo. Ja najprije podmirim obveze prema radnicima, potom obveze prema drugima, nabavim sirovinu, a ono što ostane zarada je koja se može trošiti - istakao je V.Olivieri. Pokušao si je olakšati širenje posla uz pomoć bespovratnih sredstava koja su se nudila na raznim natjecanjima, ali nije uspio. - Javlja sam se unazad tri do četiri godine više puta na razne natjecanje, ali su me uvijek odbijali. Nađu neki čudan razlog dok neki drugi dobiju novac za djelatnost kojom se i ne bave. Država, iako nema novca, radije pomaže velikima, nego nama malima. No, što se može, vlastitim radom i uz Božju pomoć odlučio sam sam polako ići u proširivanje - rekao je Vladimir.

S Bogom kroz život

U obrtu Vladimira Olivierija trenutno su osim njega zaposlena još četiri čovjeka. Stalne kupce u Italiji ima i godišnje im isporučuje 100 šlepera ili 4000 prostornih metara drva. Potražnja je velika i u sadašnjim uvjetima ne može proizvesti koliko bi trebao. Da je, kaže, dobio traženi novac i da se ranije proširio, mogao je zaposliti još ljudi. Tek kad izgradi novu pilanu, planira zaposliti još dva čovjeka te proširiti proizvodni

program na pelete i razne drvene elemente.

Da bi održao i proširio obrt, Vladimir Olivieri mnogo radi, ali uvijek pronalazi vremena za obitelj i odlazak u crkvu. Svoje sinove, kaže, odgaja onako kako su i njega odgajali; u vjeri. - Moja mama i sada svaku večer ide u crkvu. Odgajala me u vjeri pa je vjera i sada prisutna u našoj obitelji. Nedjeljom obavezno idemo u crkvu, sva tri sina bili su ministranti, a najmlađi je i sada. On i pjeva u crkvi. Najstariji sin je aktivan je u crkvenoj mladeži u Zagrebu i drago mi je da su moja djeca shvatila kako je važno s Bogom prolaziti kroz život - rekao je V. Olivieri. U njihovom domu, dodao je, poštuju se svi blagdani, osobito Božić, Uskrs i blagdan sv. Franje Asiškoga, zaštitnika Lipika. Osobno ne razumije one ljude koji s djecom idu u crkvu prije prve pričesti pa tek onda ponovo uoči krizme ili one koji se njemu čude što je svake nedjelje u crkvi. - Ja ne idem u crkvu zato što moram ili da budem viđen, nego idem zbog sebe. To mi je zadovoljstvo koje mi pomaže da imam mir u duši - rekao je na kraju V.Olivieri.

Koncert marijanske tradicije

U Požeškoj katedrali gostovao zbor HRT-a

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: D. Mirković

Zbor Hrvatske radio-televizije održao je 16. studenoga koncert iz ciklusa Sfumato u požeškoj Katedrali. U ime požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, članove Zbora HRT-a te slušatelje koji su ispunili Katedralu na početku programa pozdravio je generalni vikar Josip Devčić.

Česti suradnik Zbora HRT-a, potvrđeni tumač zahtjevnog vokalnog repertoara, autoritet na području rane i suvremene glazbe, aktivan i kao dirigent i kao skladatelj, Tomislav Fačini predvodio je program

sazdan od izbora domaćeg i svjetskog vokalnog stvaralaštva - djela Johannesa Brahmsa, Zlatka Grgoševića i Arva Pärta.

Majstorski ispreplećući tradiciju gregorijanskog koralu sa starodalmatinskim tipom glagoljaškog pjevanja, Tomislav Fačini potpisuje recentnu inačicu glasovite marijanske himne Ave Maris Stella koja je posebno oduševila Požežane. Zajedno sa skladbom 'avangardnog' Estonca Arva Pärta 'Salve Regina' bila je to još jedna iznimna posveta bogatoj marijanskoj glazbenoj baštini u kršćanskoj kulturi.

Koncert na završetku Godine vjere

Na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenog, 24. studenoga prigodom završetka Godine vjere katedralni mješoviti zbor, predvođen zborovodnom i orguljašem Alenom Kopunovićem Legetinom te mješoviti zbor katedralne Župe sv. Terezije Avilske pod vodstvom zborovode i orguljaša Tomislava Jurića održali su svečani koncert u Katedrali. Solistički je nastupila operna pjevačica iz Zagreba sopranistica Antonija Boroša, operna pjevačica iz Zagreba, te tenor Mario Večerić, župni vikar Župe sv. Terezije Avilske.

Na programu koncerta bile su skladbe poznatih majstora - J. S. Bach, Jesus bleibet meine Freude; A. Dvorak, Gospodin jest muj Pastir; W.A. Mozart, Laudate Dominum omnes gentes; L. Kilbertus, Zdravo o

moj anđele; W.A. Mozart, Alleluia (Exultate, jubilate); G. F. Händel, Thou Art the Glory (Chandos Anthem); G. Verdi, La Vergine degli Angeli; P. Mascagni, Ave Maria (Cavalleria rusticana); H. Purcell, Hail, bright Cecilia (Ode to st. Cecilie); G. Verdi, Ave Maria. Solistički je na orguljama nastupio katedralni orguljaš Alen Kopunović Legetin s djelima M. T. von Paradises, Sicilienne te H. Mulet, Carillon – sortie. Koncert je završio snažnim zajedničkim pjevanjem pjesme „Krist Kralj vlada, Krist pobjeđuje“. Brojna publika, među kojom je bio i biskup Antun Škvorčević, svojom prisutnošću i snažnim pljeskom iskazala je zahvalnost članovima dvaju zborova za njihovo liturgijsko služenje i za ljepotu koju su im podarili koncertom. (I. I. • Snimio: Duško Mirković)

- Cijeli program uklopili smo u jedan marijanski okvir, slavljenje Djevice glazbom i to od 'Ave Maris Stella' do 'Salve Regina'. Između njih nižu se skladbe snažno naslonjene na bogatu folklornu tradiciju ili one koje su dio folklorne poezije baš kao i u izboru Brahmsovih zbornih pjesama romantičarski ogrnutih narodnim napjevima - podsjetio je maestro Fačini.

U marijanski intoniran koncert uklopila se i Bachova fuga na Magnificat i ovoga puta u sjajnoj izvedbi katedralnog orguljaša i vrsnog poznavatelja baroknog repertoara Alena Kopunovića Legetina. On ističe kako se upravo ovo djelo na pravi način uklopilo u koncertni program dodatno podcrtavajući njegovu liturgijsku dimenziju.

Koncert Zbora HRT-a uz Požešku biskupiju kao organizatora, podupro je i Grad Požega.

Promocija knjige branitelja Davora Batraca

Postojanost u vjeri spašava mučenike

Piše: Marija Pepelko

U nedjelju 17. studenoga u pastoralnoj dvorani Emaus u Našicama predstavljena je knjiga **Na bojištu sjećanja**. Uz autora Davora Batraca knjigu su predstavili njegovi najbliži suradnici – psihijatar dr. Božidar Popović, urednik Slavko Peršić te fra Dragutin Bedeničić, našički župnik i gvardijan franjevačkog samostana koji je knjigu i izdao. Knjiga heroja Domovinskog rata Davora Batraca nastala je dvogodišnjim timskim radom na poticaj fra Josipa Šošarića i liječnika Božidara Popovića, tragom sjećanja i tonskih zapisa vukovarskog branitelja Keka te autorsko-uredničkog umijeća novinara i profesora Slavka Peršića. To je patnjom, bolom i ponosom prožeta isprijava ratnog vojnog invalida, najmlađeg od petnaestorice Motičana koji su 27. rujna 1991. s još 52 dragovoljca s našičkog područja, otišli spašavati Vukovar. Zarobljen je na svoj dvadeseti rođendan, 18. studenog, a oslobođen nakon 270 dana provedenih u srbijanskim konclogorima. Poslije bolovanja ponovno postaje vojnik u Trećoj gardijskoj brigadi. Iz labirinta ratnih uspomena na petstotinjak dana ratovanja na tri bojišnice i zatvorenštva u tri robijašnice pokušava izaći uz pomoć alkohola, ali to je tek prividno i kratkotrajno rješenje. Jedini put do oslobođenja od ratnih trauma i ovisnosti bila mu je vjera i obitelj -supruga Senka, kćeri Emilia i Patricia te sin Petar. Obitelj je svetinja koja hrabri i uzdiže dostojanstvo čovjeka do najuzvišenijih osjećaja; roditeljske radosti i odgovornosti, uzajamnog poštovanja, ljubavi i opraštanja. Autorova su iskustva bolna, ali poruka je trajna i vjera postojana jer Davor je istinski kršćanin - čovjek vjere, ljubavi i nade. Zna se našaliti na svoj način, duhovito i plemenito, bez mržnje u srcu, moleći i za neprijatelje jer ima nešto jače i od njih, i od sudbine 18. studenog: *Ima jedan grad oduvijek mi drag, ima jedan hrast slavonski. Ima jedan grad svakom srcu drag, ima jedan div hrvatski. Vukovar, Vukovar, stoji dok protječu vode dunavske; Vukovar, Vukovar, gori na braniku svoje Hrvatske...*

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Josip Krpeljević

LITURGIJSKA GODINA A

BLAGDAN SVETE OBITELJI

Starozavjetni mudrac Sirah (2. st. pr. Kr.) razmišlja o četvrtoj Božjoj zapovijedi. On mudro savjetuje i poziva djecu na poštivanje oca i majke, pomaganje i služenje, posebno kada oni više nisu u umnoj i tjelesnoj snazi. Tako će postići oprostjenje grijeha i steći blagostanje, a to će biti jamstvo njihova duga i sretna života. Kao što djeca nisu mogla izrasti u zrele i odgovorne osobe bez požrtvovne ljubavi roditelja, tako ni nemoćni roditelji ne mogu dostojanstveno proživjeti svoju starost bez pomoći svoje odrasle djece i drugih osoba. Psalm 128 pruža sliku sretne obitelji. Kad bi nas zapitali da im pokažemo sretnu obitelj u našoj sredini, koga bismo pokazali?

Apostol Pavao u Poslanici Kološanima iznosi mnoštvo moralnih pouka o odnosima unutar obiteljskog kruga koji su utemeljeni

na ljubavi. Iz nje izvire pet vrlina potrebnih za plodnu suradnju i zajednički život bilo koje ljudske zajednice - milosrđe, dobrostivost, poniznost, blagost i oprostjenje. Muž je gospodar i uzor u obitelji i kao takvom, žena i djeca su mu podložni. Pavao, međutim, upozorava da su i muževi podložni Bogu, stoga njihova vlast nije apsolutna ni tiranska. Svim članovima obitelji upućuje poziv da žive od međusobne ljubavi i praštanja. U evandeoskom ulomku Matej opisuje bijeg nazaretske obitelji u Egipat i njezino kasnije nastanjenje u Nazaretu. U tim dramatičnim događajima Josip dokazuje svoju glavarsku ulogu i bržnost kojom štiti dijete Isusa i njegovu majku Mariju. Sveta obitelj proživjela je tako prognaničko iskustvo svoga izraelskog naroda kao i iskustvo svih prognanika i izbjeglica tijekom ljudske povijesti. ■

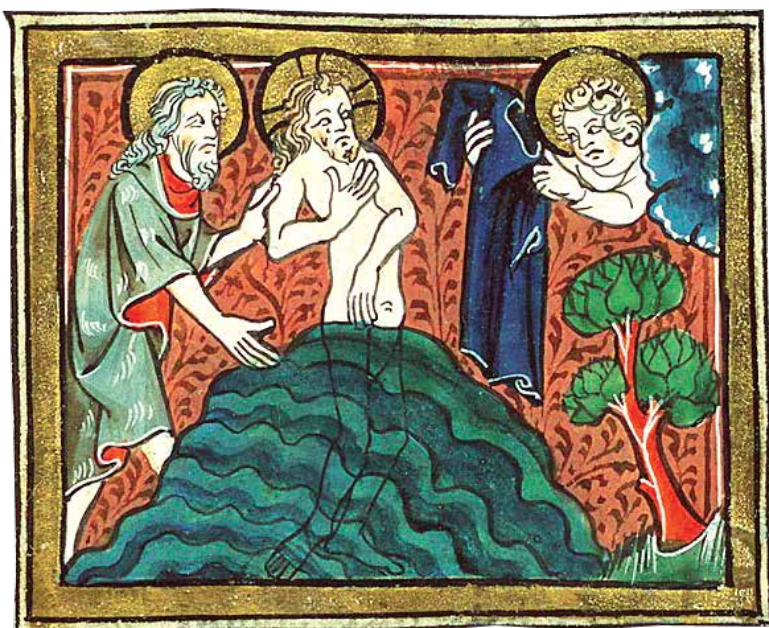
DRUGA NEDJELJA PO BOŽIČU

Ponovno nam progovara starozavjetni mudrac Sirah. Uči nas da se prava i istinska mudrost, koju je Bog stvorio prije postanka svijeta, očitovao i nastala u Izraelu. Ta je mudrost dostupna i nama danas. U svjetlu Božje riječi možemo tumačiti smisao svoga postojanja te smisao čitave ljudske povijesti. U novozavjetnom čitanju iz poslanice Efežanima apostol Pavao zahvaljuje Bogu za zajednicu u Efezu u kojoj postoji čvrsta vjera i bratska ljubav. Prati je molitvama za dar Duha mudrosti i objave da članovi te kršćanske zajednice spoznaju Boga koji će im prosvijetliti »oči srca«. Prosvijetljeno i čisto srce pravi je dom u koji se nastanjuje mudrost Božja što nam otkriva svu veličinu našega kršćanskog poziva. Treba se radovati i ostati bez daha pred tim planom koji

je bio u Božjem umu prije samog stvaranja. Kad nam govori o Riječi, evangelist Ivan ima u pozadini ovaj tekst i koristi se njime pozivajući se na teologiju Riječi i Mudrosti, u smislu snage koja stvara, objave koja prosvjetljuje i osobe koja oživljuje. Osim toga, Ivan je primjenjuje na Krista u njegovom odnosu s Ocem (usp. Izr 8; Mudr 6-9). Doista, Isus je potpuna i konačna Riječ Božja, prava Mudrost koja je postala vidljivom, osoba poslana od Boga kao jedinorođeni Sin Očev. Ivanov proslav meditativni je sažetak čitavoga božićnog otajstva jer nam objavljuje tko je onaj koji je rođen u Betlehemu i tko smo mi. Središte proslava je u redku 14.: »I Riječ tijelom postade« koji sadrži događaj utjelovljenja, odnosno Božića - Sin Božji je postao je čovjekom. ■

KRŠTENJE GOSPODINOVO

U starozavjetnom čitanju iz Knjige proroka Izaije slušamo ulomak Prve pjesme o sluzi Jahvinu. U njoj je ovaj zagonetni lik predstavljen kao prorok kojega Bog izabire i podupire u njegovu poslanju - »donijeti pravo narodima«. Sa svoje pak strane, sluga do kraja ostaje postojan u svom poslanju bez obzira na poteškoće na koje bude nailazio. Novozavjetna Crkva rado je u ovom liku slugu prepoznala Isusa Krista koji je došao služiti. Psalm 29 poziv je na slušanje i gledanje Božje slave - »Čuj, Gospodin nad vodama, Bog veličanstveni zagrmje«. U kontekstu današnjeg blagdana, glas Boga koji sjedi nad vodama glas je upućen Sinu u trenutku krštenja na rijeci Jordanu. U novozavjetnom čitanju iz Djela apostolskih slušamo Petrov govor kojim se zaključuje njegov susret s rimskim satnikom Kornelijem. U središtu ovog ulomka prevažna je Petrova spoznaja za budućnost novozavjetne Crkve - u svakom je narodu Bogu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. Sva trojica sinoptika donose izvještaj o Isusovu krštenju, no jedini Matej donosi i razgovor Ivana Krstitelja i Isusa, u kojem Ivan priznaje Isusovu premoć. U činu krštenja ljubljani Sin Božji predstavlja nam se i kao brat svih ljudi. Osim toga, događaj Isusova krštenja na Jordanu prva je eksplicitna objava Presvetog Trojstva. ■

DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Ove nedjelje nastavljamo slušati Izaijin govor o sluzi Jahvinu; ova puta to je ulomak iz Druge pjesme. U njoj je sluga Božji prikazan kao onaj koji donosi svjetlost svim narodima svijeta. Isus je taj savršeni sluga Božji koji donosi spasenje svim ljudima. Isusov nauk je to svjetlo koje smo mi kršćani u svim dijelovima svijeta pozvani unositi u pomračene međuljudske odnose i nastojati u svakom čovjeku, bez obzira kojoj rasi, vjeri ili narodu pripadao, prepoznati svoga brata i sestru. Psalm 40 psalam je kojeg valja moliti u duhu sluga Jahvina. To konkretno znači u poslušnosti volji Božjoj, u spremnosti na žrtvu, u naviještanju Božje riječi. U kristološkoj perspektivi psalam govori o živom žrtvi novog saveza, Isusu. Pavao nam na početku Prve poslanice Korinćanima svjedoči kako nije iz oholosti i častohleplja sam sebe postavio za apostola Isusa Krista. On je to poslanje prihvatio u poslušnosti volji Božjoj. Svi oni koji u poslušnosti i poniznosti strpljivo nasljeđuju Krista, čine Otajstveno Tijelo Kristovo, stvarnost koju Pavao naziva Crkvom Božjom. Crkvu Božju čine ljudi koji su iskreno povezani s Isusom Kristom te iz takve povezanosti postaju sveti kao što je svet Bog i Gospodin naš. U Ivanovu evanđelju ove nedjelje, imamo svojevrsni nastavak govora o Isusovu krštenju. Ivan Krstitelj u Isusu vidi Jaganjca Božjeg koji će na križu svojom otkupiteljskom smrću uništiti grijeha svijeta. ■

TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju prorok Izaija teši izabrani narod koji se nalazi u jarmu ropstva. Rat je tjeskobno doba, ali i u takvoj beznadnoj situaciji prorok govori o svjetlosti koja će svanuti, o radosti koja će se umnožiti, o veselju koje će se uvećati. Sve će se to dogoditi jer će Bog slomiti teški jaram porobljivača. Gledajući povijest hrvatskog naroda uočavamo mnoge sličnosti. I naša je povijest obilježena velikim stradanjima i žrtvama, ali u njoj vidimo Božju prisutnost i pomoć koja nas oslobađa ropstva zla i tame i vodi nas u svjetlo i slobodu. Psalam 27 - Gospodin mi je svjetlost i spasenje - opisuje Boga kao svjetlost, spasenje i zaštitu. Molitelju je najvažnije prebivati u domu Gospodnjem. A za što ja najviše molim?

U drugom čitanju apostol Pavao zaklinje kršćane u Korintu imenom Isusa Krista da održe i očuvaju bratsko zajedništvo. Govori kako su razdori, isključivost, bahatost i elitizam vrlo opasne bolesti za život vjerničke zajednice. I danas neki pokušavaju u Crkvi napraviti podjele pa se svrstavaju u različite skupine. Onaj tko želi istinito navijestiti Evanđelje treba biti zagledan u križ Kristov te u njemu prepoznati snagu i silu koja nas međusobno povezuje u jedno Tijelo Kristovo. Evanđelist Matej u Isusovom boravku u Kafarnaumu vidi ostvarenje Izaijinog proroštva. U Galileji Isus poziva na obraćenje zbog blizine kraljevstva nebeskog. U tom djelovanju Isus upućuje poziv prvim učenicima - ribarima Petru i bratu mu Andriji, Jakovu i bratu Ivanu te ih čini »ribarima ljudi«. Jesmo li mi današnji kršćani spremni biti suvremene »društvene mreže« za evanđeosko »ribarenje ljudi«? Jesam li ja kao Isusov učenik svojim načinom života uspio nekoga »upecati« u Isusovu mrežu te ga oduševiti za Isusovu radosnu vijest? ■

PETA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju prorok Izaija govori o postu koji je Bogu po volji. Bog osobitu brigu iskazuje za siromahe i bijednike. Zato se vjernici uporno pozivaju i potiču da svoja dobra dijele s drugima. Ne dijeliti svoja dobra s bližnjima u nevolji, značilo bi zatvoriti se prema Bogu. Psalam 112 veliča čovjeka koji se boji Gospodina i koji rasipno dijeli, daje sirotinji. Mogli bismo ga stoga nazvati socijalno osjetljivim psalmom.

Za novozavjetno čitanje imamo dirljiv ulomak iz Prve poslanice Korinćanima u kojem se Pavao prisjeća početka svoga apostolskog djelovanja. Uvjerava nas da se Božja sila ne očituje ni znanjem, ni ljudskom mudrošću, već svjedočanstvom vjere i djela. Matejev evanđeoski ulomak današnje nedjelje definira da su kršćani »sol zemlje i svjetlo svijeta«. Po čemu su kršćani sol zemlja i svjetlo svijeta? Po svojoj dobroti, po dobrim djelima; time, dakle, što daju. Davanje je blaženstvo. Djela, djela, hoćemo djela, vapi svijet. Sol i svjetlo nemaju smisla sami za sebe ili sami u sebi bez povezanosti s drugim stvarima. Tek rastvarajući se u drugome, nestajući u drugome, sol daje okus hrani; svjetiljka se pak stavlja na povišeno mjesto da osvjetljuje prostor - ona daje vidjeti. Kao što sol može obljutaviti, a svjetiljka biti ugašena tako, Isus nas upozorava, i kršćanin može nepovratno izgubiti krsnu milost. Ne dopustimo da nam se to dogodi! ■

SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju iz Levitskog zakonika naglašava se da je Bog svet i da on svoju svetost priopćava svom izabranom narodu. Zbog toga u tom narodu koji je pozvan na svetost nema mjesta mržnji i osveti. Od njega se traži solidarnost s vlastitim sunarodnjakom, a gostoljubivost prema strancu. Psalam 103 - Milosrdan je i milostiv Gospodin - hvalospjev je božanskom milosrđu. U njemu progovara grešnik koji je u Bogu pronašao milosrđe i koji ga zbog toga osobno želi hvaliti. Za novozavjetno čitanje ponovo imamo ulomak iz Prve poslanice Korinćanima u kojem apostol Pavao zaključuje svoje razmišljanje o mudrosti tvrdeći da će samo onaj tko ponizno prihvati ludost križa moći postati uistinu mudar. U današnjem Evanđelju slušamo zadnje dvije antiteze. Prva antiteza odbacuje starozavjetni zakon odmazde (oko za oko, zub za zub) i poziva nas da se odrekemo »prava« na osvetu. Druga antiteza ide korak dalje i poziva nas na ljubav prema neprijateljima. Ljudima kojima se čini da nije moguće postići uzvišeni cilj koji Isus stavlja pred njih, Isus pokazuje da je to moguće. Toliki sveci, blaženici i drugi kršćanski (i ne samo kršćanski!) junaci također su to su mogli. Zašto bi onda nama to bilo nemoguće? ■

OSMA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju prorok Izaija objavljuje neprestanu Božju ljubav i brižnost koja nadilazi naša poimanja. Ljubav kojom Bog ljubi svoj narod beskrajno je veća od ljubavi kojom majka ljubi svoje dijete. Psalam 62 - Samo je u Bogu mir, dušo moja - molitva je djetinjeg pouzdanja u Božju ljubav i dobrotu koja nadilazi svaku ljudsku ljubav pa i onu roditeljsku. U novozavjetnom čitanju apostol Pavao poziva kršćane u Korintu da ne sude niti njega, niti

jedni druge jer je Gospodin jedini sudac. Zašto? Kršćani u Korintu optuživali su Pavla da nije pravi apostol kao što su to Dvanaestorica pa su shodno tome smatrali da on nije dostojan svog poslanja. Pavao stoga ovdje određuje identitet pravog apostola; on je Kristov pomoćnik i upravitelj Božjih otajstava. Zato račun o svom upravljanju u konačnici podnosi Bogu, a ne ljudima. Tu leži temelj apostolove slobode. U evanđeoskom odlomku Isus nas poziva na

ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju prorok Sefanija (7. st. pr. Kr.) potiče svoj izraelski narod na obraćenje jer uskoro dolazi Dan Gospodnji. Tada će se očitovati velika Božja moć i snaga. Prorok ne posustaje u podsjećanju naroda na Božje zapovijedi. Poziva sve skromne, pravedne i ponizne da zavape Gospodinu i mole za zaštitu. Traži čvrstu odluku da ljudi ostave grješni način života i počnu živjeti svetim životom po volji Božjoj. Psalam 146 - Hvali dušo moja Gospoda - molitveni je odgovor na Sefanijin poziv sužnjima, bolesnima, pridošlicama, siromasima i udovicama da hvale Boga radi dobrote koju im je iskazao.

U novozavjetnom čitanju apostol Pavao nam govori kako je važno iskreno priznati svoje grijeha i slabosti jer samo tada primamo snagu oproštenja. Bog se otkriva i daruje jedino onome tko u poniznosti spozna svoju malenost. Bog za svoje planove ne bira neke »velike« ljude jer su oni obično puni sebe i naduti ljudskim znanjem, već bira »male« ljude koji u poniznosti razumiju velika i čudesna djela kojima Bog spašava ljude. U evanđeoskom ulomku Matej donosi početak Isusova govora na gori, tzv. blaženstva. U blaženstvima je veoma naglašena Božja briga za siromahe, malene i potlačene. Papa Franjo za te ljude slikovito kaže da su na »rubu«. Oni su na rubu ovoga svijeta, ali su u središtu onog nebeskog. Blaženstva uspostavljaju novi poredak u kojem se postiže najvažnije obećanje, a to je posjedovanje kraljevstva nebeskog. Što je najvažnije? »Tražite najprije Božje kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati« (Mt 6, 33). ■

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju mudrac Sirah govori o Božjim zapovijedima i čovjekovoj sposobnosti da ih vrši te o njegovoj slobodi koja ga čini odgovornim za moralno djelovanje. Mudrac upozorava da sloboda ne smije čovjeku biti izlika za grijeh. Psalam 119 najduži je od svih psalama. Ima toliko strofa koliko ima slova u hebrejskom alfabetu (22) pa je stoga svojevrsna abeceda Božje riječi. Nekoliko redaka koji se čitaju ove nedjelje govore o divotama Božjeg zakona koje vjernik nastoji otkriti. Za novozavjetno čitanje imamo novi ulomak iz Prve poslanice Korinćanima u kojem apostol Pavao govori o Božjoj mudrosti koja je sakrivena u događaju Isusova raspeća i uskrsnuća. Pred Božjom mudrošću propada mudrost ovoga svijeta i njegovih moćnika. U Evanđelju nastavljamo slušati Isusov govor na gori. Prva antiteza koja govori o petoj Božjoj zapovijedi (Ne ubij!) zabranjuje svaku srdžbu na bližnjega zato što srdžba prethodi ubojstvu. Konačno, zabranjuje svaki uvredljiv govor protiv bližnjega. Druga antiteza (Ne sagriješ bludno!) zabranjuje požudno gutanje pogledom udane i svake druge žene. Ovom antitezom Isus uzdiže dostojanstvo žene kao ljudske osobe koja se ne smije svesti na objekt za zadovoljavanje spolne požude. Treća antiteza (Ne zaklinji se krivo!) zabranjuje i zaklinjanje ukoliko je ono izraz nepovjerenja među ljudima. Nije dopušteno zaklinjati se Bogom i svetinjama da bi nam ljudi više vjerovali u zemaljskim poslovima. ■

MARKO BUKOVAC, PRVOTIMAC PAKRAČKOG HAJDUKA

»Najviše u godini volim Božić jer je tada obitelj na okupu«

Piše: Vesna Milković

Već sedam sezona 22-godišnji Marko Bukovac igrač je nogometnog kluba Hajduk iz Pakraca, no njegove noge počele su trčkarati po igralištu kada je imao samo četiri godine i to u dalekoj rodnoj Sonti, u Vojvodini. - Tata je bio nogometaš u mjesnom klubu i ja sam s njim išao na stadion. Mama je igrala u rukometnom klubu i tako sam, valjda, od njih pokupio sportske gene. U šestom razredu osnovne škole polazio sam školu nogometa u Apatinu, a igrao sam za Mladost - prisjetio se Marko.

Kada je došlo vrijeme da nastavi školovanje, odlučio se doseliti u Pakrac gdje mu žive djed, baka i stric jer, kaže, nije želio putovati u školu čak u Sombor. Upisao je srednju medicinsku školu koju je završio 2010. godine. - Nogometa se nikako nisam želio odreći i stalno sam strica zapitkivao: Kad ćemo ići u klub? Kad ćemo ići u klub? Tako je stric otišao u klub i rekao im za mene, a oni su odgovorili neka dođem pa će vidjeti. Posebno pamtim prvog trenera Darka Kelemena koji je trenirao nas pionire. Bili smo dobri te sezone i može se reći da sam u 'velikom stilu' startao u klubu - kroz smijeh se prisjetio Marko koji se u godinama koje su slijedile probio do standardnog prvotimca. Nakon završene srednje škole zaposlio se kao medicinski tehničar u Općoj županijskoj bolnici Pakrac. Rad u smjenama, međutim, nije uvijek lako uskladiti s treninzima. - Posao ne smije trpjeti, a niti klub, no zapravo najviše trpim ja jer se ne želim odreći ni posla, ni nogometa. Tako se događa da, kad dečki imaju slobodno, ja moram

odraditi trening koji nisam uspio zbog posla. Ipak, ne žalim se jer uživam u nogometu - rekao je Marko. Dok je bio dječak, dodao je, razmišljao je kako bi volio igrati u prvoligašu Vojvodini iz Novog Sada, a kada su mu mama i stric kupili dres s natpisom Ronaldo, maštao je o tome da jednom zai-gra u Interu kao njegov tadašnji idol.

- U jednom trenutku shvatiš da od snova neće biti ništa i onda je čovjek malo razočaran. Sad sam već prestar da bih razmišljao o odlasku u neki veliki klub, vremena su drugačija i pojavljuju se sve mlađi dobri dečki, no ne namjeravam još odustati od nogometa jer me to najviše opušta - dodao je Marko. Inače, njegov Hajduk, koji se natječe u 1. županijskoj ligi, trenutno je uvjerljivo prvi na tablici, a Marko vjeruje kako će tako biti i na kraju prvenstva. Na taj način ponovili bi uspjeh iz 2009. godine. - Lijep je to bio osjećaj iako osobno svojim najvećim nogometnim uspjehom smatram činjenicu da sam prošle godine, iako sam bio najmlađi igrač u ekipi, bio izabran za kapetana momčadi - istakao je Marko.

Kad nije u bolnici ili na nogometnom terenu, Marko se druži s tamburicom koju je naučio svirati sam uz pomoć kompjutera. Osim toga, redovito odlazi i u crkvu. Činio je to, kaže, još dok je živio u Sonti kad je na mise išao s roditeljima i braćom Pavlom i Josipom. - U Sonti živi 50 posto Hrvata i u selu je crkva sv. Lovre u kojoj sam se krstio, primio prvu pričest i krizmao se. Ovdje u Pakracu brat je pjevao u crkvi u sastavu Vita nova prije nego je otišao studirati, ali ja zbog obveza stignem

samo na misu. Za to uvijek nađem vremena jer mi odlazak u crkvu i molitva donosi mir u dušu. Osobno se najčešće u molitvama obraćam sv. Antunu Padovanskom za što je 'kriva' moja baka. Dok sam bio malen, uvijek me savetovala: Kad budeš imao kakvih problema, obrati se svetom Anti - objasnio je Marko. Dodao je da najviše u godini voli baš ovo, božićno vrijeme. - Tada je obitelj na okupu i to me veseli. Nažalost, ovog Božića cijeli ću dan raditi pa će taj ugođaj malo izostati, ali kad dođem s posla, bit ćemo opet zajedno. Otići ću i u crkvu pomoliti se najprije za obitelj, a onda i za sebe. Svima nam prije svega želim dobro zdravlje i mir u duši - istakao je na kraju Marko.

Biskup s natjecateljima malonogometne lige

U požeškoj crkvi sv. Lovre 16. studenoga okupilo se šesnaest momčadi malonogometne lige Požeške biskupije na molitvu prigodom početka natjecanja u Velikoj. Primio ih je i prigodnu molitvu predvodio biskup Antun Škvorčević. Povjerenik za pastoral mladih Stjepan Škvorc predstavio je momčadi. Nakon pročitanog ulomka iz 1. poslanice Korinćanima, biskup je nogometašima rekao kako ih svesrdno podupire u njihovim sportskim aktivnostima koje pomažu zdravlju i međusobno ih povezuju te ih ujedno uče pobjeđivati i gubiti. Dodao je kako sv. Pavao u naviještenom čitanju govori da je sportska želja za pobjedom znak dublje čežnje za pobjedom nad svim onim što naš život čini neuspjelim, napose nad smrću te da se natjecanje sa smrću dogodilo na križu gdje je Isus pobijedio ljubavlju. Pozvao ih je da spomenutu dimenziju vjere unesu u svoja sportska natjecanja te da se po njima duhovno izgrađuju i otvaraju prisutnosti Isusa Krista, svjetlu i snazi. Poželio im je da u tom smislu svi budu pobjednici. Nakon molitve biskup je zazvao na nogometaše, njihovo natjecanje i vjerničko druženje Božji blagoslov. (I.I.)

KNJIGA PAPE FRANJE O ŽIVOTU I VJERI

Neposredno i otvoreno o današnjem Papi

Tko je taj pastir uvjeren da Crkvu "prenositeljicu i olakšavateljicu vjere" valja pretvoriti u Crkvu "prenositeljicu i olakšavateljicu vjere"? Tko je taj svećenik koji je, od skromne službe u isusovačkoj rezidenciji u Córdoba, za samo nekoliko godina postao nadbiskup Buenos Airesa, argentinski kardinal primas i predsjednik Argentinske biskupske konferencije? Tko je, naposljetku, taj Argentinac koji je živio kao monah, a postao papa? Kako vidi sebe, Crkvu i društvo? Ova knjiga pokušava odgovoriti na takva i slična pitanja putem niza razgovora što su ih poznati novinari Sergio Rubin i Francesca Ambrogetti tijekom više od dvije godine vodili s papom Franjom, tada kardinalom Bergogliom.

U ovoj prvoj autoriziranoj knjizi-intervjuu, koja je postala svjetski bestseller, papa Franjo progovara o događajima koji su obilježili njegov život od dolaska obitelji iz Italije u Argentinu, preko školovanja, bolesti, svećeničkog poziva i pristupanja

Družbi Isusovoj. Također govori o potrebi međureligijskog dijaloga i međukulturalnog susreta, o stanju u Crkvi i velikim izazovima u društvu, ali i o duboko osobnim opredjeljenjima, strahovima i radostima, o plesu, glazbi, književnosti, filmu, umjetnosti i nogometu te razlozima za vjeru u budućnost čovječanstva. Otvoreno progovara i o svojim pogreškama i slabostima, duhovnom životu

i molitvenom iskustvu. Svoje misli jasno izražava, ne kolebajući se izravno progovoriti ni i o kakvim aktualnim temama kao što su spolni moral, celibat, skandali u Crkvi, opasnost politiziranja i sl.

Iz Papinih odgovora iščitava se osobnost duboko duhovnog čovjeka bogatog životnog iskustva; iznimno načitanog, a izrazito jednostavnog u slikovitosti vlastitog izričaja. Svojom neposrednošću, intimnošću i otvorenošću ova knjiga omogućuje svakom čitatelju da papu Franju upозна izbliza te će zasigurno nadahnuti i oduševiti svakoga tko za njom

posegne.

Sergio Rubin argentinski je novinar i pisac, stručnjak za vjerske teme u dnevniku Clarín. Papa Franjo je, obračunajući mu se na jednomu od razgovora s medijskim djelatnicima, rekao: "Vjerujem da me vi, Sergio, poznajete bolje od svih drugih..."

Francesca Ambrogetti novinarka je talijanske novinske agencije Anse, a surađuje s mnogobrojnim međunarodnim medijima među kojima je i Vatikanski radio.

Krštenje dvoje djece iz višečlanih obitelji u Đulovcu

Župnoj crkvi u Đulovcu biskup Antun Škvorčević predvodio je 9. studenog euharistijsko slavlje i krstio Rafaela, šesto dijete u obitelji Blagoja i Nede Jaković te Luku, peto dijete u obitelji Antona i Sanele Nikolić. Pozdrav mu je na početku uputio župnik Ljubomir Maljur. Biskup je u svom uvodu dodao da se pridružuje radosti zbog života za koji su se roditelji Jaković i Nikolić opredijelili te da nakon svoga nedavnog posjeta Kosovu, njihovom rodnom zavičaju, bolje razumije kako ih materijalno siromaštvo nije priječilo da u brojnoj djeci prepoznaju pravo bogatstvo te im je čestitao što se nisu pokolebali u toj ljestvici vrijednosti niti nakon doseljenja u Hrvatsku.

Biskup je rekao roditeljima da u krštenju svoju djecu povjeravaju Isusovoj sudbini i potaknuo ih da učine sve što je u njihovoj moći kako bi djeca cijelog života rasla i izgrađivala se u hram njegove prisutnosti po kojoj ostvaruju puninu i smisao postojanja. Biskup je u župnom domu primio obitelji te razgovarao o njihovoj svakodnevici, materijalnom stanju i školovanju djece, a zatim im je podijelio darove i uručio novčanu pomoć.

Srebrna, zlatna i dijamantna obljetnica braka u Jasenovcu

Župnoj crkvi u Jasenovcu nedavno su tri bračna para proslavila svoje jubileje svečanim misnim slavljem koje je predvodio župnik Đuro Cvitić. Takvo jubilejsko slavlje još nije zabilježeno u ovoj župi.

Jasenska i Slavko Jurić proslavili su srebrni jubilej zahvalni Bogu što su podigli i odgojili četvero djece. Slavko je viječnik pastoralnog i ekonomskog vijeća te čitač na svetim misama. Oboje rado pomažu u župi.

Bračni par Ilonka i Edvin Karl zahvalili su Bogu i Majci Božjoj Jase-novačkoj za 50 godina zajedničkog života te za sretan odgoj troje djece i osmero unučadi. Veći dio života proveli su radeći u inozemstvu i aktivno pomažući katoličke misije, a danas žive u Velikoj Gorici. Rado dolaze u jasenovačku župnu crkvu zahvaljivati Majci Božjoj za sva dobra koja su primili.

Katarina i Stjepan Mađar proslavili su dijamantni jubilej. Zahvalili su za sve dane svog života, za svoga sina, snahu i unučad. Životne nedaće odvele su ih u inozemstvo, a ponovno su se vratili kada je Katarininom majci zbog starosti trebala pomoć. Nakon povratka, Katarina je oboljela od teške bolesti, ali je zagovorom Gospe Jase-novačke ozdravila te joj i danas redovito dolazi iako žive u okolici Zagreba. (Mića Mačković)

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Grafika Markulin, Lukavec • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Prevođenje mise na znakovni jezik duhovno nas upotpunjuje

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Duško Mirković

Da se u svijetu tišine itekako glasno čuje Božja riječ, najbolje svjedoče članovi županijske Udruge gluhih i nagluhih osoba. Oni svake prve nedjelje u mjesecu sudjeluju na misnim slavljinama u požeškoj katedrali Svete Terezije Avilske i to zahvaljujući volonter-skoj požrtvornosti tumača znakovnog jezika, mlade Ivane Kuraje. Već pune dvije godine žive zajedništvo u vjeri na svoj osobit način.

- Naša udruga okuplja stotinjak članova i mnogima je vjera važan dio života, a sudjelovanje na svetim misama velika radost. Tako je danput mjesечно prevodim misu na hrvatski znakovni jezik što nas duhovno upotpunjuje i osnažuje za svakodnevni život - kaže Ivana Kuraja.

Prevođenje mise na znakovni jezik senzibiliziralo je Požežane za teškoće s kojima se susreću gluhe osobe te osobe oštećena sluha što potvrđuje i župni vikar Mario Večerić.

- Za našu Župu svete Terezije Avilske od velike je važnosti iskazivati vjerničko zajedništvo i prihvaćati sve osobe koje dolaze na misu bez obzira na vrstu poteškoća koje imaju. Svi se jednako moraju osjećati uključenima u duhovni život župe - objašnjava Mario Večerić.

Ipak, u početku nije bilo ni jednostavno, ni lako. - Isprva nam je svima bilo neobično - i onima koji su nas promatrali, ali i nama samima, no brzo smo se naviknuli jedni na druge i svima je ovo uistinu velika radost. Naša Biskupija i župa prima nas od srca i to nam puno znači - ističe Jadranka Vukoja, predsjednica Udruge gluhih i nagluhih osoba Požeško-slavonske županije.

Sve je to dio integracijskih aktivnosti koje udruga sustavno organizira za svoje članove. Nastoji ih uključiti u sve dimenzije života kako bi svoj hendikep što lakše nosili, a time se i bolje integrirali u svoju 'čujuću' okolinu.

U OBITELJI ANDRIJEVIĆ IZ GOLOG BRDA SEDAM JE CRKVENIH PJEVAČA

U velikom zboru pjeva tata, a u dječjem šestero djece

Piše: Ljiljana Mirić • Snimio: Duško Mirković

U obitelji Andrijević iz Golog Brda u Župi sv. Petra i Pavla u Kaptolu uvijek je veselo i raspijevano. Naime, od 11 članova obitelji čak njih sedam pjeva u crkvenom zboru, a razlog zašto i ostali ne pjevaju je taj što su još premaleni te ih mama mora čuvati kod kuće.

Otac Franjo pjeva u velikom župnom zboru.

- Oduvijek sam na misi pjevao, a kada me prije šest godina tadašnja voditeljica zbora, vjeroučiteljica Ljubica Maljur, pozvala da im se priključim, rado sam to učinio. Sa mnom su počele dolaziti i

starije kćeri, a kada se osnovao dječji zbor, uključile su se u njega. Kako je tko kretao u školu, tako se pridruživao ostalima u zboru, a neki su čak krenuli na zbor prije nego u školu. Bog nam je svima dao takav talent i mi mu želimo na najljepši mogući način vratiti - pjevajući u crkvi i slaveći ga - istaknuo je Franjo koji je dodao da svi rado dolaze na probe pjevanja iako je za to potrebna i žrtva s obzirom na to da djeca i on imaju probe u različitim terminima, a udaljeni su od Kaptola.

Franjo napominje da će i ostalo troje djece čim

malo porastu krenuti na pjevanje iako već sada znaju pjevati mnoge pjesme jer ih kod kuće čuju od starije braće i sestara. Kada i oni porastu, na zbor će moći krenuti i njihova majka. - Supruga također ima talenta, ali sada zbog obveza oko djece ne može dolaziti. Prvo smo pomišljali da jednom idem ja, a drugi puta ona, ali to je bilo neizvedivo - objašnjava Franjo.

U dječjem zboru pjevaju Dominik (7), Matej (8), Andrija (9), Marko (10), Mihaela (12) i Ana (13).

- Mi ih zovemo mali zbor jer ih ima dovoljno za jedan zbor. Iako ne žive u Kaptolu,

redovito dolaze na probe i pouzdani su. Svi lijepo pjevaju, imaju žar i glas, za svaku su pohvalu - ističe vjeroučiteljica i voditeljica dječjeg zbora Ljubica Maljur.

Najstarija djevojčica, Ana, učenica sedmog razreda, pjeva od kada je krenula u školu. - Prvo sam išla s tatom i pjevala u velikom zboru, a kada je osnovan dječji zbor, prešla sam u njega. Jako volim pjevati i nikad mi nije teško doći. I kod kuće svi često pjevamo; obično započne brat Matej - objašnjava Ana.

Marko, najstarije muško dijete i učenik četvrtog razreda, najviše voli pjevati duhovne pjesme, a posebno mu je draga „Mir bio s tobom“. Najranije je na zbarsko pjevanje krenuo osmogodišnji Matej koji kod kuće obično prvi povede pjesmu. - Nisam još krenuo ni u školu kada sam sa sestrama i braćom počeo dolaziti na pjevanje. Odmah mi se to svidjelo - kaže Matej koji posebno voli pjevati pjesmu Maranatha.

Prvašić Dominik za sada je najmlađi Andrijević u zboru, a na pjevanje je krenuo kao predškolac. - Već sam znao puno pjesama kada sam došao na zbor jer sam ih čuo od braće i sestara. Osim crkvenih, volim pjevati i Thompsonove pjesme - otkrio nam je Dominik.

